การแสดงเดี่ยวทรัมเป็ตระดับปริญญาบัณฑิต

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

โดย

นาย ปภัสพล สุวรรณรักษ์

สารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของวิชา 661401 หัวข้อปัจจุบันสำหรับโครงการพิเศษ

หลักสูตรดุริยางคศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาการแสดงดนตรี

คณะดุริยางคศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2567

Senior Trumpet Recital

By

Mr.Prapaspol Suwannarak

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

This Independent Study is submitted in Partial Fulfillment of the Requirement

For bachelor's degree

Bachelor of Music in Performance

Faculty of Music, Silpakorn University

Academic year 2024

คณะดุริยางคศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร อนุมัติให้สารนิพนธ์ เรื่อง “การแสดงเดี่ยวทรัมเป็ต” เสนอโดย ปภัสพล สุวรรณรักษ์ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรดุริยางคศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาการแสดงดนตรี

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

อาจารย์ ผศ. วรพล กาญจน์วีระโยธิน

อาจารย์ ผศ.ดร. เผ่าพันธ์ อำนาจธรรม

คณะกรรมการตรวจสอบสารนิพนธ์

.....ประธานกรรมการ

(ผศ.ดร. เผ่าพันธ์ อำนาจธรรม)

...../...../.....

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

.....กรรมการ

(ผศ. วรพล กาญจน์วีระโยธิน)

...../...../.....

.....กรรมการ

(ผศ. ดร. เผ่าพันธ์ อำนาจธรรม)

...../...../.....

641010008: สาขาการแสดงดนตรี

คำสำคัญ: การแสดงเดี่ยวทรัมเป็ต/บทเพลงต่างยุคสมัย/เทคนิคการบรรเลงบทเพลงบนทรัมเป็ต

ปภัสพล สุวรรณรักษ์ : การแสดงเดี่ยวทรัมเป็ต

อาจารย์ที่ปรึกษา : ผศ.ดร. เผ่าพันธ์ อำนาจธรรม และ ผศ.วรพล กาญจน์วีระโยธิน

งานวิจัยเรื่อง “การแสดงเดี่ยวทรัมเป็ต: บทเพลงต่างยุคสมัยและเทคนิคการบรรเลง” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาบทเพลงทรัมเป็ตจากหลากหลายยุคสมัย พร้อมทั้งพัฒนาเทคนิคการบรรเลงให้เหมาะสมกับลักษณะของบทเพลงในแต่ละยุค เพื่อเป็นแนวทางสำหรับนักดนตรี ในการฝึกซ้อมและการแสดงอย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนส่งเสริมองค์ความรู้ด้านดนตรีคลาสสิกและร่วมสมัย

บทเพลงเหล่านี้มีความหลากหลายทั้งในด้านยุคสมัยแนวดนตรีและเทคนิคการบรรเลง จึงเหมาะสมอย่างยิ่งสำหรับการศึกษาวิเคราะห์และนำไปใช้ในการพัฒนาทักษะทางดนตรีของผู้ศึกษา บทเพลงที่ใช้ในการศึกษามีทั้งหมด 5 บทเพลงมีดังนี้

1. Trumpet Concerto in E♭ประพันธ์โดย Johann Baptist Neruda
2. Légende ประพันธ์โดย Georges Enesco
3. Trumpet Concerto in A♭ ประพันธ์โดย Alexander Arutiunian
4. So What ประพันธ์โดย Miles Davis
5. Take Five ประพันธ์โดย Paul Desmond

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อ ค

บทที่1 บทนำ 1

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา 1

1.2 วัตถุประสงค์ 1

1.3 ขอบเขตการศึกษา 2

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ 3

1.5 นิยามศัพท์ 3

บทที่ 2 4

ทบทวนวรรณกรรม 4

2.1 ประวัติทรัมเป็ต 4

2.2 ชนิดของทรัมเป็ต 5

2.2.1. ทรัมเป็ตในกุญแจเสียง B♭ (B-flat Trumpet) 5

2.2.2 ทรัมเป็ตในกุญแจเสียง C (C Trumpet) 6

2.2.3 ทรัมเป็ตปิกโคโล (Piccolo Trumpet) 7

2.2.4 ทรัมเป็ตในกุญแจเสียง E♭ (E-flat Trumpet) 9

2.3 ประวัติของผู้ประพันธ์บทเพลงและประวัติของบทเพลง 10

2.3.1 Trumpet Concerto ประพันธ์โดย Johann Baptist Neruda 10

2.3.2 Légende ประพันธ์โดย Georges Enescu 11

2.3.3 Trumpet Concerto in A♭ ประพันธ์โดย Alexander Arutiunian 12

2.3.4 So What ประพันธ์โดย Miles Davis 13

2.3.5 Take Five ประพันธ์โดย Paul Desmond 14

2.4 เทคนิคที่เกี่ยวข้องกับบทเพลง 15

2.5 แบบฝึกหัดทรัมเป็ตที่เกี่ยวข้องในการแสดงดี่ยวทรัมเป็ต 17

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

บทที่ 3 21
วิธีดำเนินการศึกษา 21

บทที่ 4 23
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล 23
4.1 การศึกษาข้อมูล 23
4.2 การเลือกบทเพลงสำหรับการศึกษา 23
4.3 การวิเคราะห์บทเพลง 24
4.3.1 Trumpet Concerto โดย Johann Baptist Neruda 24
4.3.2 Légende ประพันธ์ขึ้นโดย Georges Enescu 28
4.3.3 Trumpet Concerto in A♭ 32
4.3.4 So What ประพันธ์โดย Miles Davis 37
4.3.5 Take Five ประพันธ์โดย Paul Desmond 40

บทที่ 5 43
สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ 43
5.1 สรุปโครงการ 43
5.2 อภิปรายผลการดำเนินโครงการ 43
5.3 บทสรุปจากกระบวนการศึกษาและฝึกซ้อม 45
5.4 ข้อเสนอแนะ 46

ภาคผนวก 50
โปสเตอร์ประชาสัมพันธ์ 50
สูจิบัตร 51

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ทรัมเป็ตเป็นเครื่องดนตรีประเภทเครื่องเป่าลมทองเหลืองที่มีประวัติความเป็นมายาวนาน และมีบทบาทสำคัญในบริบททางดนตรีหลากหลายแขนงไม่ว่าจะเป็นดนตรีคลาสสิก ดนตรีแจ๊ส หรือการแสดงเดี่ยวด้วยเสียงที่มีลักษณะเฉพาะตัวทั้งในด้านพลัง ความใสกังวาน และ ความยืดหยุ่น การถ่ายทอดอารมณ์ทำให้ทรัมเป็ตกลายเป็นเครื่องดนตรีที่โดดเด่นและได้รับความนิยมอย่างต่อเนื่อง

ประวัติศาสตร์ดนตรีทรัมเป็ตมีการพัฒนาอย่างหลากหลายทั้งในเชิงโครงสร้างของเครื่องและเทคนิคการบรรเลงโดยเฉพาะในแต่ละยุคสมัยที่มีอุดมคติทางศิลปะแตกต่างกัน เช่นในยุคบาโรกทรัมเป็ตถูกใช้ในบริบททางศาสนาและราชสำนักโดยมักแสดงร่วมกับวงเชมเบอร์ ขณะที่ในยุคคลาสสิกและโรแมนติกทรัมเป็ตเริ่มมีบทบาทชัดเจนในวงออร์เคสตราและได้รับการพัฒนาให้สามารถเล่นโน้ตได้ครอบคลุมยิ่งขึ้นส่วนในยุคสมัยใหม่ทรัมเป็ตได้แสดงบทบาท ในฐานะเครื่องดนตรีเดี่ยว ที่สามารถสื่อสารเชิงศิลปะได้อย่างลึกซึ้งรวมถึงบทบาทสำคัญในวงการดนตรีแจ๊ส

มหาวิทยาลัยศิลปากร ฆาณลิขสิทธิ์

การแสดงเดี่ยวทรัมเป็ตถือเป็นรูปแบบหนึ่งที่เน้นแสดงศักยภาพของผู้บรรเลงอย่างเต็มที่ทั้งในด้านทักษะเทคนิคการตีความและการสื่อสารทางดนตรี ซึ่งต้องอาศัยการเตรียมความพร้อมเป็นอย่างดี การศึกษานี้จึงมุ่งวิเคราะห์บทเพลงเดี่ยวทรัมเป็ตจากหลากหลายยุคสมัยเพื่อทำความเข้าใจถึงการเปลี่ยนแปลงเชิงดนตรีทั้งในเชิงโครงสร้างเทคนิคและเจตนารมณ์ของผู้ประพันธ์อันจะนำไปสู่แนวทางในการพัฒนาทักษะการบรรเลงที่เหมาะสมยิ่งขึ้นสำหรับนักดนตรีทั้งในระดับนักศึกษาและมืออาชีพ

1.2 วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาวิธีการบรรเลงและการเตรียมการแสดงเดี่ยวทรัมเป็ตอย่างเป็นระบบ
2. เพื่อวิเคราะห์เทคนิคการบรรเลงบทเพลงเดี่ยวทรัมเป็ตจากยุคสมัยที่แตกต่างกัน

1.3 ขอบเขตการศึกษา

ผู้แสดงได้กำหนดขอบเขตของบทเพลงที่ใช้ในการแสดงไว้จำนวน 5 บทเพลงดังนี้

1. Trumpet Concerto ประพันธ์โดย Johann Baptist Neruda
แบ่งออกเป็น 3 กระบวนได้แก่
กระบวนที่ 1 จังหวะเร็ว (*Allegro*)
กระบวนที่ 2 จังหวะช้า (*Largo*)
กระบวนที่ 3 จังหวะเร็วแบบมีชีวิตชีวา (*Vivace*)
ใช้เวลาในการบรรเลงประมาณ 15 นาที

2. Lègende ประพันธ์โดย Georges Enescu
ใช้เวลาบรรเลงประมาณ 6 นาที

หลังจากจบการบรรเลงบทเพลงที่ 2 พักการแสดง 15 นาที

มหาวิทยาลัยศิลปากร สมวนลิขสิทธิ์

3. Trumpet Concerto in Ab ประพันธ์โดย Alexander Arutunian
ใช้เวลาบรรเลงประมาณ 16 นาที

4. So What ประพันธ์โดย Miles Davis
ใช้เวลาบรรเลงประมาณ 6 นาที

5. Take Five ประพันธ์โดย Paul Desmond
ใช้เวลาบรรเลงประมาณ 7 นาที

ใช้เวลาในการแสดงรวมประมาณ 65 นาที

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.ผู้ศึกษาสามารถบรรเลงบทเพลงในแต่ละยุคสมัยด้วยลักษณะเฉพาะที่เหมาะสมและสื่อสารอารมณ์ได้อย่างชัดเจน

2.ผู้ที่สนใจศึกษาการบรรเลงทรัมเป็ตสามารถนำองค์ความรู้จากการศึกษานี้ไปปรับใช้ในการฝึกซ้อมและพัฒนาตนเองได้

3.งานวิจัยนี้สามารถเป็นแนวทางสำหรับการศึกษาและฝึกฝนเชิงลึกในการเตรียมการแสดงเดี่ยวทรัมเป็ต

1.5 นิยามศัพท์

Cadenza ช่วงเดี่ยว,คาเดนซา ในบทเพลง ประเภทคอนแชร์โตเป็นช่วงที่ผู้เดี่ยวได้แสดงฝีมือเดี่ยวเครื่องดนตรีอย่างเต็มที่ในขณะที่วงดุริยางหยุดบรรเลงมักเกิดในช่วงท้ายของท่อนแรกหรือในตอนย้อนและอาจมีปรากฏอีกครั้งในท่อนที่สามซึ่งเป็นท่อนสุดท้ายของคอนแชร์โตแต่มักเป็นช่วงเดียวขนาดสั้น เมื่อช่วงเดียวจบลงวงดุริยางค์จะบรรเลงรับพร้อมกันจนจบท่อน

Improvisation การด้นสด การเล่นดนตรีหรือขับร้องโดยไม่ได้รียมซ้อมตามโน้ตเพลงมาก่อน แต่คิดขึ้นทันควันบนเวทีเชิปฏิภาณ

คำศัพท์เฉพาะทางดนตรีที่ใช้ในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้อ้างอิงจากหนังสือ “ดนตรีคลาสสิกศัพท์” ของ ณัชชา พันธุ์เจริญ (2550) เพื่อความสอดคร้องและเป็นมาตรฐาน ทั้งนี้คำศัพท์บางคำที่ไม่ปรากฏในพจนานุกรมฉบับเฉพาะจะได้รับการนิยามละอธิบายเพิ่มเติมโดย ผู้วิจัยในบริบทของเนื้อหา

บทที่ 2

ทบทวนวรรณกรรม

2.1 ประวัติทรัมเป็ต

ประวัติศาสตร์ทรัมเป็ตจากเครื่องดนตรีสำหรับศาสนพิธีสู่เครื่องดนตรีในปัจจุบัน ทรัมเป็ตเริ่มต้นเป็นเครื่องทำจากวัสดุธรรมชาติที่ใช้ในศาสนาและการส่งสัญญาณในสงคราม และพัฒนาตามยุคสมัยกลายมาเป็นเครื่องดนตรีที่สำคัญในวงออกเคตร้าและดนตรีสมัยใหม่ การพัฒนาของทรัมเป็ตสามารถแบ่งออกได้ตามยุคทางประวัติศาสตร์หลายช่วงด้วยการซึ่งแต่ละช่วงมีลักษณะเฉพาะและการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญ

ยุคโบราณจุดเริ่มต้นของทรัมเป็ตการใช้เครื่องเปล่าที่มีลักษณะคล้ายทรัมเป็ตปรากฏอยู่ในหลายวัฒนธรรมโบราณเช่นอียิปต์โรมันเมโสโปเตเมียเครื่องเปล่าในยุคนี้ส่วนใหญ่ทำจากวัสดุธรรมชาติเช่นเขาสัตว์ไม้หรือโลหะมีลักษณะเป็นทอดตรงมีปุ่มในการควบคุมเสียง เครื่องดนตรีเหล่านี้แสดงถึงฐานะ ที่มีความสำคัญในสังคมยุคโบราณ

มหาวิทยาลัยศิลปากร ศูนย์วิทยทรัพยากร

ในยุคกลาง (ประมาณที่ศตวรรษที่ 9-15) ทรัมเป็ตเริ่มมีการพัฒนาขึ้นเรียกว่า เนเชอรัลทรัมเป็ต (NaturalTrumpet) เริ่มเป็นที่นิยมในยุโรปทรัมเป็ตชนิดนี้ยังไม่มีปุ่มกดไม่สามารถเล่นโน้ตได้ทั้งหมดในบันไดเสียงได้เสียงที่สามารถเล่นได้เกิดจากการเป่าปากเป่าซึ่งเสียงสร้างเสียงประสานธรรมชาติ การเป่าทรัมเป็ตในยุคนี้ต้องการทักษะสูงในการควบคุมเสียงการพัฒนาเป็นทรัมเป็ตในยุคกลางเริ่มเปลี่ยนไปตามความต้องการของดนตรีศาสนาและราชสำนักซึ่งเครื่องดนตรีเหล่านี้มักถูกใช้ในงานเฉลิมฉลองและพฤติกรรม

ทรัมเป็ตยุคบาโรก (คริสต์ศตวรรษที่ 17-18) ทรัมเป็ตเริ่มมีบทบาทที่ชัดเจนเกี่ยวกับศาสนาและดนตรีราชสำนัก ทรัมเป็ตบาโรกมีลักษณะเด่นคือเป็นเครื่องที่ยาวและไม่มีปุ่มกด นักประพันธ์อย่าง Johann Sebastian Bach และ George Frideric Handel ใช้ทรัมเป็ตนการประพันธ์ผลงานของพวกเขาโดยเฉพาะใน Brandenburg ConcertoNo.2 ของ Bach ซึ่งเป็นหนังในผลงานที่โดดเด่นของทรัมเป็ตบาโรกในยุคนี้

ยุคคลาสสิกการพัฒนาของทอมเป็ดมีบทบาทสำคัญในวงออเคตร้าแต่มีการเปลี่ยนแปลงในเชิงการออกแบบและการใช้งานการออกแบบของทรัมเป็ตในยุคนี้ยังคงมีปุ่มกดมีการพัฒนาทรัมเป็ตแบบที่ใช้นิ้วทำการเปิดปิดรูเรียกว่า keyed Trumpet โดย Anton Weidinger นักทรัมเป็ตชาวออสเตรียซึ่งทำให้ผู้เล่นสามารถบรรเลงบันไดเสียงได้หลากหลาย

มากขึ้นการพัฒนานี้นำไปสู่การประพันธ์ Trumpet Concerto ที่สำคัญลายชิ้นเช่น Trumpet Concerto in E-flat major ของ Joseph Haydn ที่เขียนขึ้นเพื่อแสดงความสามารถของทรัมเป็ต

ในช่วงต้นศตวรรษที่ 19 การคิดค้นปุ่มกดนทรัมเป็ต (Valve) โดย Heinch Stözel และ Friedrich Blühmel นักประดิษฐ์ชาวเยอรมัน ได้เปลี่ยนแปลงทรัมเป็ตระบบปุ่มกดช่วยให้ผู้เล่นสามารถควบคุมเสียงได้กว้างขึ้น ทำให้สามารถเล่นบันไดเสียงและขั้นคู่ได้ดีขึ้น

ช่วงต้นศตวรรษที่ 20 นักดนตรีทรัมเป็ตแจ็สอย่าง Miles Davis, Louis Armstrong, ได้ใช้ทรัมเป็ตในการแสดงออกถึงความเป็นตัวตนของพวกเขาผ่านการด้นสด (Improvisation) และเทคนิคที่ซับซ้อน ในขณะเดียวกันยังคงมีบทบาทสำคัญในดนตรีคลาสสิกสมัยใหม่เช่นผลงานของ Igor Stravinsky

2.2 ชนิดของทรัมเป็ต

มหาวิทยาลัยศิลปากร ลิขสิทธิ์

ชนิดของทรัมเป็ตการพัฒนาและบทบาทในทางดนตรีทรัมเป็ตเป็นหนึ่งในเครื่องดนตรีที่มีความหลากหลายและถูกพัฒนาออกแบบมาให้ตอบสนองต่อความต้องการทางดนตรีที่แตกต่างกันในแต่ละยุคสมัยและวัฒนธรรมส่งผลให้มีการพัฒนาทรัมเป็ตชนิดต่างๆเพื่อให้เหมาะสมกับการใช้ งานรวมถึงคุณลักษณะและบทบาทที่สำคัญในวงการดนตรี

2.2.1. ทรัมเป็ตในกุญแจเสียง B♭ (B-flat Trumpet)

ภาพที่ 1 Trumpet in B♭

หมายเหตุ.ผู้วิจัย

ทรัมเป็ตในคีย์ B♭ เป็นที่นิยมใช้กันมากที่สุดในปัจจุบันและถือว่าเป็นเครื่องดนตรีที่ได้มาตรฐาน และนักดนตรีส่วนใหญ่เริ่มต้นฝึกเล่นทรัมเป็ตในคีย์นี้ ซึ่งมีความหมาะสำหรับการใช้งานในวงดนตรีหลากหลายประเภทตั้งแต่วง ออร์เคสตรา วงโยธวาทิต วงเชมเบอร์ ไปจนถึงวงแจ็ส

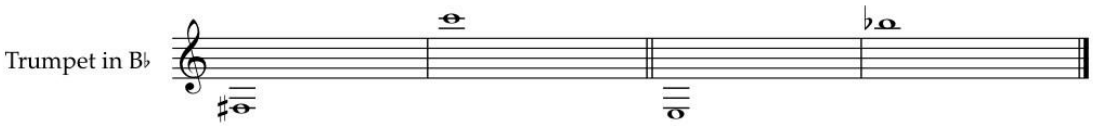

โน้ตที่บรรเลง เสียงที่ได้ยิน

ภาพที่ 2 B♭ Trumpet ความกว้างของช่วงเสียง

หมายเหตุ. Wagner Tuba. (n.d.). Trumpet range. Retrieved October 10, 2024, from https://www.wagner-tuba.com/brass-section-overview/trumpet-introduction/trumpet-range/

2.2.2 ทรัมเป็ตในกุญแจเสียง C (C Trumpet)

มหาวิทยาลัยศิลปากร ลิขสิทธิ์

ภาพที่ 3 Trumpet in C

หมายเหตุ.ผู้วิจัย

ทรัมเป็ตในกุญแจเสียง C ถูกใช้ในวงออร์เคสตราเนื่องจากให้เสียงที่ใสกังวานและชัดเจนว่าเมื่อเทียบกับทรัมเป็ตในกุญแจเสียง B♭ เนื่องจากมีท่อลมที่สั้นกว่าเล็กน้อยทำให้เสียงมีความคมชัดมากยิ่งขึ้น ซึ่งมีลักษณะที่เหมาะสำหรับการบรรเลงในวงออร์เคสตรา นอกจากนี้ยังช่วยลดความซับซ้อนในการปรับกุญแจเสียงในบทเพลง เนื่องจากบทเพลงออร์เคสตรามักจะเขียนอยู่ในกุญแจเสียงอื่นๆดังนั้นทรัมเป็ต C ช่วยให้นักดนตรีสามารถเปลี่ยนกุญแจเสียงได้สะดวกมากยิ่งขึ้น

โน้ตที่บรรเลง เสียงที่ได้ยิน

ภาพที่ 4 C Trumpet ความกว้างของช่วงเสียง

หมายเหตุ. Wagner Tuba. (n.d.). Trumpet range. Retrieved October 10, 2024, from https://www.wagner-tuba.com/brass-section-overview/trumpet-introduction/trumpet-range/

มหาวิทยาลัยศิลปากร สมวนลิขสิทธิ์

2.2.3 ทรัมเป็ตปิกโคโล (Piccolo Trumpet)

ภาพที่ 5 Piccolo Trumpet in A/B♭

หมายเหตุ.ผู้วิจัย

ปิกโคโลทรัมเป็ต เป็นเครื่องดนตรีทดเสียงบนของทรัมเป็ตมีขนาดเล็กและมีเสียงที่สูงกว่าทรัมเป็ต โดยทั่วจะตั้งกุญแจเสียง B♭ หรือ A ทรัมเป็ตชนิดนี้มักถูกใช้ในบทเพลงบาโรกโดยเฉพาะอย่างยิ่งในผลงานของนักประพันธ์ย่าง Johann Sebastian BachและGeorge Frideric Handel ซึ่งต้องการเสียงที่คมชัดและสูงมาก
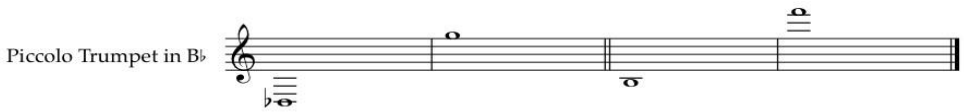
โน้ตที่บรรเลง เสียงที่ได้ยิน

ภาพที่ 6 Piccolo Trumpet in B♭ความกว้างของช่วงเสียง

หมายเหตุ. Wagner Tuba. (n.d.). Trumpet range. Retrieved October 10, 2024, from https://www.wagner-tuba.com/brass-section-overview/trumpet-introduction/trumpet-range/

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ปิกโคโลทรัมเป็ตมีปุ่มกดทั้งหมด 4 ปุ่มซึ่งช่วยให้นักดนตรีสามารถเล่นโน้ตในช่วงเสียงต่ำได้ดีขึ้นในขณะที่ยังคงรักษาสมดุลของเสียงสูงความยากในการเล่น ปิกโคโลทรัมเป็ตคือการควบคุมเสียงที่สูงมากแต่เมื่อได้เล่นอย่างเชี่ยวชาญเครื่องดนตรีนี้ สามารถสร้างเสียงที่กังวานและไพเราะได้อย่างดีเยี่ยม

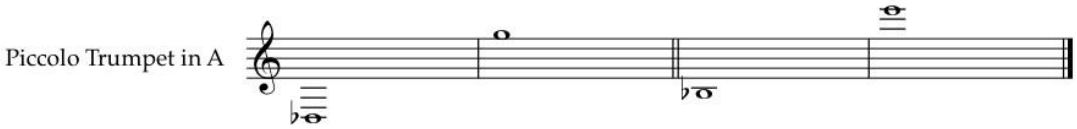

โน้ตที่บรรเลง เสียงที่ได้ยิน

ภาพที่ 7 Piccolo Trumpet in A ความกว้างของช่วงเสียง

หมายเหตุ. Wagner Tuba. (n.d.). Trumpet range. Retrieved October 10, 2024, from https://www.wagner-tuba.com/brass-section-overview/trumpet-introduction/trumpet-range/

2.2.4 ทรัมเป็ตในกุญแจเสียง E♭ (E-flat Trumpet)

ภาพที่ 8 Trumpet in E♭

หมายเหตุ.ผู้วิจัย

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ทรัมเป็ตในกุญแจเสียง **E♭** เป็นเครื่องดนตรีที่ใช้บ่อย ในการเดี่ยวโดยเฉพาะการแสดงคอนแชร์โตซึ่งต้องการเสียงที่สดใส กังวาน ทรัมเป็ตชนิดนี้มีท่อสั้นกว่าทรัมเป็ตในกุญแจเสียง C ทำให้ได้เสียงที่สูงขึ้นและมีความคมชัด ทรัมเป็ตในกุญแจเสียง **E♭** มักถูกเลือกใช้ในบทเพลงที่มีความซับซ้อนและต้องการความชำนาญสูงเช่น บทเพลง Trumpet Concerto โดย Haydn หรือ Hummel

โน้ตที่บรรเลง เสียงที่ได้ยิน

ภาพที่ 9 E♭ Trumpet ความกว้างของช่วงเสียง

หมายเหตุ. Wagner Tuba. (n.d.). Trumpet range. Retrieved October 10, 2024, from https://www.wagner-tuba.com/brass-section-overview/trumpet-introduction/trumpet-range/

2.3 ประวัติของผู้ประพันธ์บทเพลงและประวัติของบทเพลง

2.3.1 Trumpet Concerto ประพันธ์โดย Johann Baptist Neruda

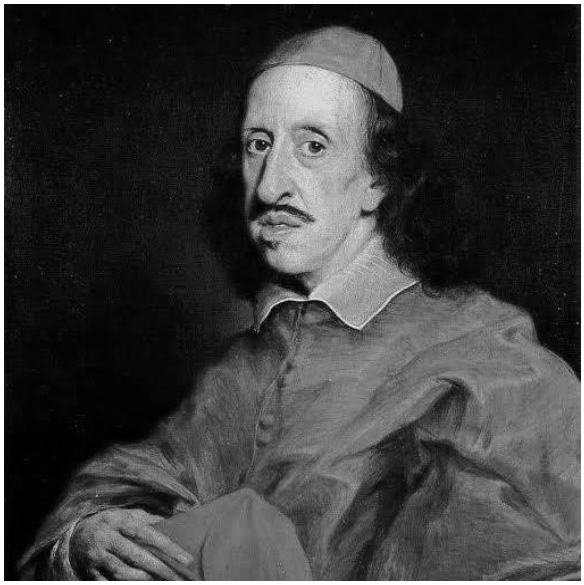

ภาพที่ 10 Johann Baptist Neruda ตัวอย่างภาพนักประพันธ์เพลง

หมายเหตุ. Last.fm. (2012, December 19). Johann Baptist Georg Neruda - Biography. Retrieved October 2, 2024, from https://www.last.fm/music/Johann+Baptist+Georg+Neruda/+wiki

Johann Baptist Neruda เกิดเมื่อปี 1707 ในเมืองโบฮีเมีย (ปัจจุบันคือสาธารณรัฐเช็ก) เขาเป็นนักประพันธ์ดนตรีและนักไวโอลินที่มีชื่อเสียงในยุคบาโรกตอนปลายจนถึงยุคคลาสสิก นอกจากนี้เขายังประพันธ์ผลงานดนตรี มากมายในหลากหลายแนว Trumpet Concerto in E♭ ทำนองมีความไพเราะทรัมเป็ตบรรเลงเสียงที่สูงและมีการทำระดับความดังเข้มของบทเพลง การออกเสียงในแต่ละตัวโน้ตมีความสำคัญมาก ทำให้บ่งบอกได้ว่าเป็นบทเพลงในยุคคลาสสิก ความสำคัญของ Neruda Trumpet Concerto มาจากลักษณะดนตรีที่ประณีตและทรงพลัง ซึ่งสื่อถึงอารมณ์และความงดงามของดนตรีในยุคคลาสสิก

บทเพลงดังกล่าวประกอบไปด้วยกันทั้งหมด 3 กระบวนได้แก่ Allegro ซึ่งเป็นท่อนที่สนุกสนาน Largo ที่เน้นความงามสวยงามลึกซึ้ง และ Vivace ด้วยการเรียบเรียงที่ท้าทายและความไพเราะในบทเพลงนี้จงเป็นที่รู้จักและเป็นที่นิยม

2.3.2 Légende ประพันธ์โดย Georges Enescu

ภาพที่ 11 Georges Enescu ตัวอย่างภาพนักประพันธ์เพลง

หมายเหตุ.Encyclopaedia Britannica. (n.d.). George Enesco. Retrieved October 2, 2024, from https://www.britannica.com/biography/George-Enesco

Georges Enescu เกิดเมื่อวันที่ 19 สิงหาคม ค.ศ. 1881 ในหมู่บ้านเล็กๆ ชื่อ Liveni-Vîrnav ใน โรมาเนีย เขาเป็นหนึ่งในคีตกวีนักดนตรีและวาทยกรที่สำคัญที่สุดของศตวรรษที่ 20 โดยได้รับการยอมรับทั้งในฐานะนักไวโอลิน นักประพันธ์ และครูสอนดนตรี เขามีแสดงพรสวรรค์ด้านดนตรีอย่างชัดเจน การศึกษาและอิทธิพลทางดนตรี การควบคุมระดับเสียง เน้นการควบคุมเสียงให้สม่ำเสมอในทุกช่วงของเพลงโดยเฉพาะในช่วงที่ต้องเปลี่ยนจากเสียงที่ดังเป็นเสียงที่เบาและจากช่วงโน้ตสูงไปต่ำการเปลี่ยนอารมณ์ของบทเพลงนี้เปลี่ยนบ่อย ระดับเสียงและการตีความทางดนตรีอย่างรวดเร็วใช้เสียงระรัว เพื่อเสริมอารมณ์ในส่วนช้าและควบคุมลักษณะเสียงในส่วนเร็ว การเล่นโน้ตสูง มีหลายจุดที่ต้องเล่นในช่วงเสียงสูง

การประพันธ์ของ Enescu สะท้อนถึงลีลาดนตรีที่ผสมผสานระหว่างอิทธิพลของดนตรีคลาสสิกกับดนตรีพื้นบ้านทำให้บทเพลงนี้มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวและโครงสร้างดนตรีที่ทำให้กลายเป็นหนึ่งในผลงานที่สำคัญและได้รับความนิยมในวงการดนตรีทั้งยังถูกใช้ในการแข่งขันที่ต้องการทดสอบทักษะและความสามารถของนักดนตรีอีกด้วย
บทเพลงมีลักษณะการจัดเรียงที่แบ่งออกเป็น 2 ส่วนหลัก คือ ตอนนำเสนอ (Exposition) และ ตอนพัฒนา (Development) โดยบทเพลงจะมีลักษณะอารมณ์สงบก่อนที่จะพัฒนาไปสู่การแสดงอารมณ์ที่เข้มข้นมากขึ้นในส่วนถัดไป

2.3.3 Trumpet Concerto in A♭ ประพันธ์โดย Alexander Arutiunian

ภาพที่ 12 Alexander Arutiunian ตัวอย่างภาพนักประพันธ์เพลง

หมายเหตุ. Brass Music Online. (2019, April 18). Oskar Böhme. Retrieved October 2, 2024, from https://brassmusiconline.com/blogs/articles/oskar-bohme

Alexander Grigori Arutiunian (1920–2012) เป็นนักประพันธ์เพลงชาวอาร์เมเนียผู้มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาดนตรีคลาสสิคของอาร์เมเนียในศตวรรษที่ 20 เขาศึกษาดนตรีที่ Yerevan Conservatory และต่อที่ Moscow Conservatory ผลงานของเขาโดดเด่นด้วยการผสมผสานระหว่างดนตรีพื้นเมืองอาร์เมเนียกับรูปแบบคลาสสิกตะวันตก โดยเน้นท่วงทำนองที่ใช้เจนและจังหวะที่มีชีวิตชีวา หนึ่งในผลงานที่มีชื่อเสียงที่สุดคือ บทเพลง Trumpet Concerto in A♭

Arutiunian ประพันธ์ Trumpet Concerto ในปี 1950 เพื่อแสดงออกถึงเอกลักษณ์ ของดนตรีพื้นเมืองอาร์เมเนียง ผ่านโครงสร้างแบบต่อเนื่อง (Single-movement structure) และทำนองที่หลากหลายระหว่างความรวดเร็วและความอ่อนหวาน และได้รับความนิยมอย่างสูง จากการบรรเลงและบันทึกเสียงของ Timofei Dokshizer Trumpet Concerto นี้ได้กลายเป็นผลงานมาตรฐานที่นักทรัมเป็ตทั่วโลกนำมาแสดงและใช้ในการศึกษาด้านเทคนิคและการถ่ายทอดอารมณ์

2.3.4 So What ประพันธ์โดย Miles Davis

ภาพที่ 13 Miles Davis ตัวอย่างภาพนักประพันธ์เพลง

หมายเหตุ.MilesDavis.com. (n.d.). Miles Davis. Retrieved October 2, 2024, from

https://www.milesdavis.com/

Miles Davis เป็นหนึ่งในนักดนตรีและผู้ประพันธ์ที่มีอิทธิพลมากที่สุดในประวัติศาสตร์ดนตรีแจ๊สเกิดเมื่อวันที่ 26 พฤษภาคม 1926 ในเมือง Alton รัฐอิลลินอยส์ สหรัฐอเมริกาเคยเป็นนักทรัมเป็ตที่ไม่เพียงแต่เป็นที่ยอมรับในความสามารถทางการเล่นดนตรีเท่านั้น แต่ยังเป็นผู้บุกเบิกในหลายยุคสมัยของดนตรีแจ๊สเช่น Bebop, Modern Jazz, Fusion Jazz ความสำคัญของบทเพลงนี้มาจากการเปลี่ยนแปลงทางดนตรีที่เกิดขึ้นในยุคที่เพลงนี้ถูกเขียน โดยเฉพาะการใช้โหมดในการสร้างสรรค์ดนตรี ซึ่งทำให้เกิดความหลากหลาย ศิลปินใช้โมด Dorian ในการประพันธ์เพลงขึ้นมาทำให้เกิดการเล่นที่มีอิสระและความคิดสร้างสรรค์ในขณะที่ยังคงรักษาความเรียบง่าย

Intro ตอนต้นของบทเพลงเริ่มด้วยการเล่นเบสและเปียโนจากนั้นทรัมเป็ตจะเล่นทำนองหลัก

A Section หลังจากตอนต้นจะเป็นท่อน A ซึ่งมีการใช้โมด Dorian ในการสร้างทำนองหลัก ทรัมเป็ตจะบรรเลงนำเสนอทำนองที่มีความเรียบง่าย

B Section ในทำนองนี้เพลงจะมีการเปลี่ยนกุญแจเสียงไปสู่โมด Dorian ของ Eb ซึ่งทำให้รู้สึกต่างออกไปเล็กน้อยและเพื่อทำให้บทเพลงมีความรู้สึกเคลื่อนที่ไปข้างหน้า

2.3.5 Take Five ประพันธ์โดย Paul Desmond

ภาพที่ 14 Paul Desmond ตัวอย่างภาพนักประพันธ์เพลง

หมายเหตุ. Concertzender. (2021, October 20). The cool sound of Paul Desmond. Retrieved October 2, 2024, from https://www.concertzender.nl/the-cool-sound-of-paul-desmond-2/

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

Paul Desmond เป็น หนึ่งในนักดนตรีแจ๊สที่มีชื่อเสียงและส่งอิทธิพลในยุคกลางศตวรรษที่ 20 เค้าเกิดเมื่อวันที่ 25 พฤศจิกายนปี 1924 ในเมืองซานฟรานซิสโกรัฐแคลิฟอร์เนียประเทศสหรัฐอเมริกาเค้าเป็นที่รู้จักกันจากการเป็นนักแซ็กโซโฟนและผู้ประพันธ์เพลงที่มีลีลาการเล่นที่นุ่มนวลและมีเสน่ห์เค้าเป็นสมาชิกคนสำคัญของวง Dave Brubeck Quartet เพลง Take Five ประกอบด้วยโครงสร้างแบ่งออกเป็น 3 ส่วนดังนี้

Intro เพลงเริ่มต้นด้วยการใช้เบสและกลองเพื่อสร้างอัตราจังหวะ 5/4 ที่เป็นเอกลักษณ์เสียงกลองจะเน้นจังหวะชัดเจนในขณะที่เปียโนหรือแซ็กโซโฟนบรรเลงโน้ตขึ้นมาสำหรับทำนองหลัก

A Section หลังจากช่วงนำจะเข้าสู่ท่อน A ซึ่งเป็นท่อนหลักที่เล่นด้วยแซ็กโซโฟนทำนองเรียบง่ายมีการใช้โน๊ตที่สั้นและคมชัดอัตราจังหวะ5/4เพิ่มความสนุกและทำให้เพลงมีเอกลักษณ์โดยจะนำกลับมาเล่นในช่วงหลัง

B Section ในท่อนนี้จะมีการเปลี่ยนแปลงทำนองโดยมีการเพิ่มความหลากหลายในการเล่นโดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนของการด้นสดที่ให้นักดนตรีแต่ละคนได้แสดงออกถึงความสามารถการเปลี่ยนแปลงของจังหวะและเสียงในส่วนนี้ช่วยทำให้เพลงมีความน่าสนใจและมีชีวิตชีวา

2.4 เทคนิคที่เกี่ยวข้องกับบทเพลง

2.4.1 การตัดลิ้นแบบยาว (Legato)

การตัดลิ้นแบบ Legato (เลกาโต) เป็นเทคนิคในการเล่นทรัมเป็ตที่สำคัญและจำเป็น เพื่อสร้างเสียงที่ต่อเนื่อง นุ่มนวล และเชื่อมโยงระหว่างโน้ตแต่ละตัว ทำให้การเปลี่ยนโน้ตเกิดขึ้นอย่างเป็นธรรมชาติ เสียงจึงไม่สะดุดเหมือนการตัดลิ้นปกติ (ที่อาจให้เสียงที่คมชัดกว่า) โดยทั่วไปแล้ว การตัดลิ้นแบบเลกาโตจะใช้กับบทเพลงที่มีทำนองเรียบเนียนและต้องการความไหลลื่นของโน้ต

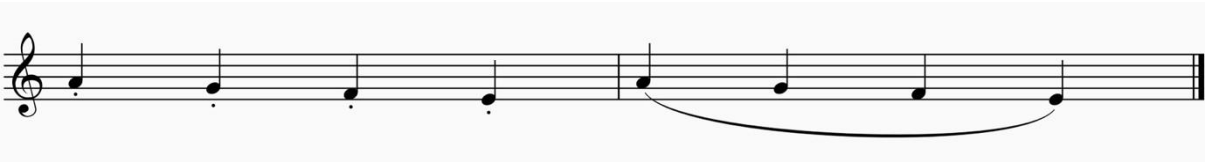

ภาพที่ 16 ตัวอย่างการตัดลิ้นแบบยาว (Legato)

หมายเหตุ. ผู้วิจัย

หลักการสำคัญของการตัดลิ้นแบบยาวคือการใช้ลมช่วยในการสร้างเสียงที่ต่อเนื่อง โดยต้องเป่าลมอย่างสม่ำเสมอขณะเล่น โน้ตแต่ละตัวจึงมีเสียงที่ต่อเนื่องกันไปโดยไม่สะดุด การตัดลิ้นนี้จะใช้การเคลื่อนไหวของลิ้นที่นุ่มนวลที่สุดโดยที่ไม่กระทบการไหลของลมมากนัก

มหาวิทยาลัยหลักการ สมาคมลิขสิทธิ์

2.4.2 การตัดลิ้นแบบสามจังหวะ (Triple Tongue)

การตัดลิ้นแบบ Triple Tonguing (ทริปเปิล ตอง) เป็นเทคนิคการตัดลิ้นที่ช่วยให้ผู้เล่นทรัมเป็ตสามารถสร้างเสียงที่เร็วและชัดเจนในท่อนที่มีการเรียงโน้ตถี่และเร็วมากๆ เช่น ในบทเพลงที่ต้องการจังหวะที่เร็วและซับซ้อน Triple Tonguing ใช้การตัดลิ้นสลับกันสามครั้งในรูปแบบ “Ta-Ka-Ta” หรือ “Da-Ga-Da” (ขึ้นอยู่กับว่าผู้เล่นต้องการให้เสียงออกมานุ่มนวลแค่ไหน) เพื่อให้ได้เสียงที่ต่อเนื่องและรวดเร็ว การตัดลิ้นแบบนี้เป็นการเพิ่มประสิทธิภาพและลดความล้าของลิ้นในการตัดลิ้นที่ต่อเนื่องกันหลายครั้งแบบรวดเร็ว

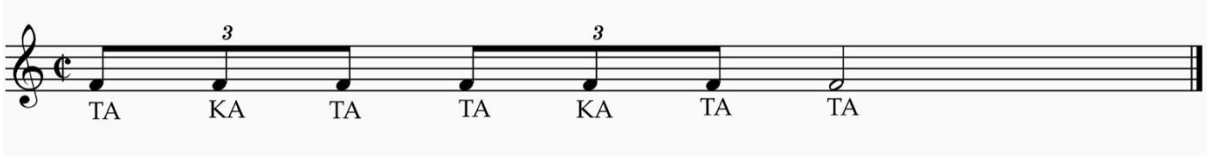

ภาพที่ 17 ตัวอย่างการตัดลิ้นแบบสามจังหวะ Triple Tonguing

หมายเหตุ.ผู้วิจัย

2.4.3 การเล่นโน้ตประดับ (Trill)

การ Trill บนทรัมเป็ตในยุคคลาสสิคเป็นเทคนิคการประดับประดาดนตรีที่นิยมใช้เพื่อเพิ่มความไพเราะและชีวิตชีวาให้กับท่อนที่เน้นความรู้สึกของเพลง การ Trill คือการสลับระหว่างโน้ตหลักกับโน้ตที่อยู่ห่างไปเพียงครึ่งเสียงหรือหนึ่งเสียงอย่างรวดเร็ว โดยให้ฟังดูเป็นการสั่นไหวของเสียง แบบต่อเนื่องเทคนิคนี้ใช้การเคลื่อนไหวของนิ้วในการกดปล่อยปุ่มสลับไปมาบนทรัมเป็ต ทำให้เกิดเสียงที่เปลี่ยนแปลงรวดเร็วโดยที่ผู้ฟังยังรู้สึกถึงเสียงของโน้ตหลักเป็นหลัก
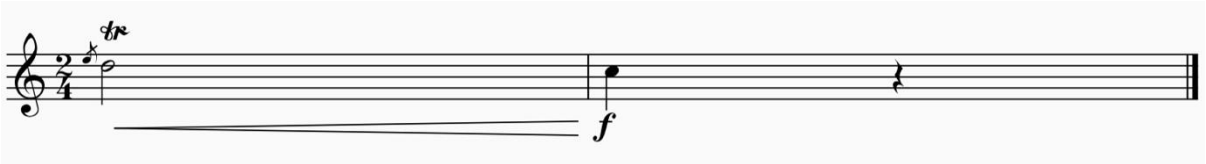
ภาพที่ 18 ตัวอย่างการเล่นโน้ตประดับ (Trill)

หมายเหตุ. ผู้วิจัย

ในยุคคลาสสิคการ Trill บนทรัมเป็ตนิยมใช้เพื่อสร้างอารมณ์หรือนำเสนอการเปลี่ยนแปลงของความรู้สึกในท่อนดนตรี ซึ่งมีบทบาทสำคัญในการสร้างสีสันของเสียง เช่น อารมณ์ที่ลึกซึ้งหรือน่าตื่นเต้น ทั้งนี้ การ Trill บนทรัมเป็ตจะไม่ซับซ้อนเท่าเครื่องดนตรีประเภทอื่น เนื่องจากทรัมเป็ตมีปุ่มกดเพียงสามปุ่ม ทำให้การสลับโน้ตเพื่อ Trill ต้องอาศัยการสลับปุ่มอย่างเหมาะสมได้โดยไม่สูญเสียความกลมกลืนของโน้ตหลัง

2.4.4 การด้นสด (Improvising)

การ Improvising (การด้นสด) บนทรัมเป็ตเป็นศิลปะในการสร้างเสียงดนตรีขึ้นมาทันที โดยไม่มีการเตรียมโน้ตไว้ล่วงหน้าผู้เล่นจะใช้ความคิดสร้างสรรค์และทักษะด้านดนตรีในการสร้างทำนองและจังหวะที่ใหม่ตามอารมณ์ขณะนั้น การด้นสดเป็นองค์ประกอบสำคัญในดนตรีแจ๊ส สามารถพบได้ในดนตรีหลายประเภท เช่น คลาสสิค ร็อค และบลูส์ การด้นสดไม่ได้หมายถึงการเล่น โดยไม่มีกฎเกณฑ์ แต่เป็นการสื่ออารมณ์ผ่านการเล่นในรูปแบบที่อิสระขึ้นภายใต้โครงสร้างหรือกรอบ ที่เพลงกำหนดการ Improvising บนทรัมเป็ตต้องอาศัยทักษะพื้นฐานหลายอย่าง เช่น การควบคุม เสียงและ เทคนิคที่หลากหลาย นอกจากนี้ยังต้องมีความเข้าใจในคอร์ด บันไดเสียง และการโต้ตอบกับเครื่องดนตรีอื่นๆ ในวง โดยการด้นสดมักจะมีโครงสร้างที่อ้างอิงจาก (Chord Progression) ของเพลง ซึ่งผู้เล่นจะใช้โน้ตและคอร์ดที่สอดคล้องกับโครงสร้างนั้น ทำให้เกิดทำนองที่มีความเชื่อมโยงและไหลลื่นไปกับเพลง

2.4.5 การเล่นเสียงสูง (High Register)

เสียงสูงบนทรัมเป็ตเป็นช่วงเสียงที่สร้างอารมณ์และความตื่นเต้นให้กับดนตรีด้วยเอกลักษณ์ของทรัมเป็ตที่สามารถสร้างเสียงที่คมชัดและมีความทรงพลัง เสียงสูงจึงกลายเป็นเสียงที่ช่วยเน้นอารมณ์ของบทเพลงหรือท่อนที่ต้องการความโดดเด่นและเร้าใจโดยเฉพาะในดนตรีคลาสสิค ดนตรีแจ๊ส ที่ทรัมเป็ตมักจะถูกใช้เป็นเครื่องดนตรีหลักในการสร้างสิ่งเหล่านี้ เสียงสูงบนทรัมเป็ตมีลักษณะที่พิเศษเพราะสามารถเปล่งเสียงได้อย่างดังกังวานและสั่นสะเทือน ทำให้เสียงนั้นสะท้อนและเข้าถึงผู้ฟังได้อย่างชัดเจน ความคมและความชัดเจนของเสียงสูงยังช่วยเสริมให้เกิดการตอบสนองทางอารมณ์ได้ดีทั้งในด้านความรู้สึกที่สดใส แข็งแรง และกระตุ้นอารมณ์หรือสร้างความตื่นเต้นอย่างเต็มที่

2.5 แบบฝึกหัดทรัมเป็ตที่เกี่ยวข้องในการแสดงดี่ยวทรัมเป็ต

การฝึกทรัมเป็ตเป็นสิ่งที่ต้องอาศัยการฝึกฝนอย่างเป็นระบบและเทคนิคที่ถูกต้อง สองตำราแบบฝึกหัดที่ได้รับการยอมรับและใช้กันอย่างแพร่หลายในวงการดนตรีคือ Arban’s Complete Conservatory Method for Trumpet โดย Jean-Baptiste Arban และ Technical Studies for the Cornet โดย Herbert L. Clarke ซึ่งทั้งสองเล่มนี้เป็นแบบฝึกหัดที่ยอดเยี่ยมสำหรับนักทรัมเป็ตในการพัฒนาทักษะการเล่นในระดับสูง

มหาวิทยาลัยศิลปากร ศาลายาสิทธิ์

2.5.1 Arban’s Complete Conservatory Method for Trumpet

Jean-Baptiste Arban (1825-1889) เป็นหนึ่งในนักทรัมเป็ตที่มีชื่อเสียงในยุคศตวรรษที่ 19 และตำรา Complete Conservatory Method for Trumpet ของเขาถูกพิมพ์ครั้งแรกในปี 1864 ซึ่งนับว่าเป็นตำราฝึกฝนทรัมเป็ตที่ครอบคลุมและสมบูรณ์ที่สุดในยุคของเขาจนกระทั่งปัจจุบันยังคงถือว่าเป็นหนึ่งในตำราที่ทุกคนควรมีเนื้อหาของตำราหนังสือเล่มนี้มีแบบฝึกหัดที่ครอบคลุมการฝึกพื้นฐานของการบรรเลงทรัมเป็ตเช่น การฝึกบันไดเสียง (Scale) การตัดลิ้นแบบสั้น (Staccato) การตัดลิ้นแบบยาว (Legato) การใช้นิ้วในการควบคุมปุ่มกด (Fingering) และการควบคุมลม รวมไปถึงการฝึกฝนทักษะการเล่นบทเพลงที่มีความยากและซับซ้อน แบบฝึกหัดสำคัญที่รวมอยู่ในหนังสือ ได้แก่

1. บันไดเสียงและขั้นคู่ช่วยพัฒนาการควบคุมเสียงและความชำนาญในการบรรเลงโน้ต
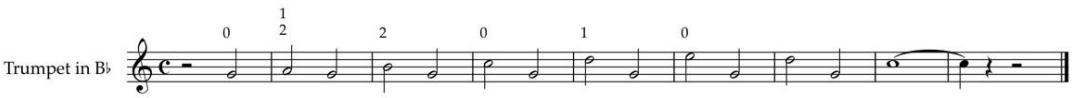
ภาพที่ 19 ตัวอย่างแบบฝึกหัดบันไดเสียงและขั้นคู่

หมายเหตุ. (Arban’s, 1982, p. 12).

2. แบบฝึกหัดการตัดลิ้นและลิ้นแบบสั้น (Staccato) และการตัดลิ้นแบบยาว (Legato) สร้างความแข็งแรงและความหลากหลายบริบทของบทเพลงและความยืดหยุ่นของริมฝีปากในการบรรเลงควบคุมปาก
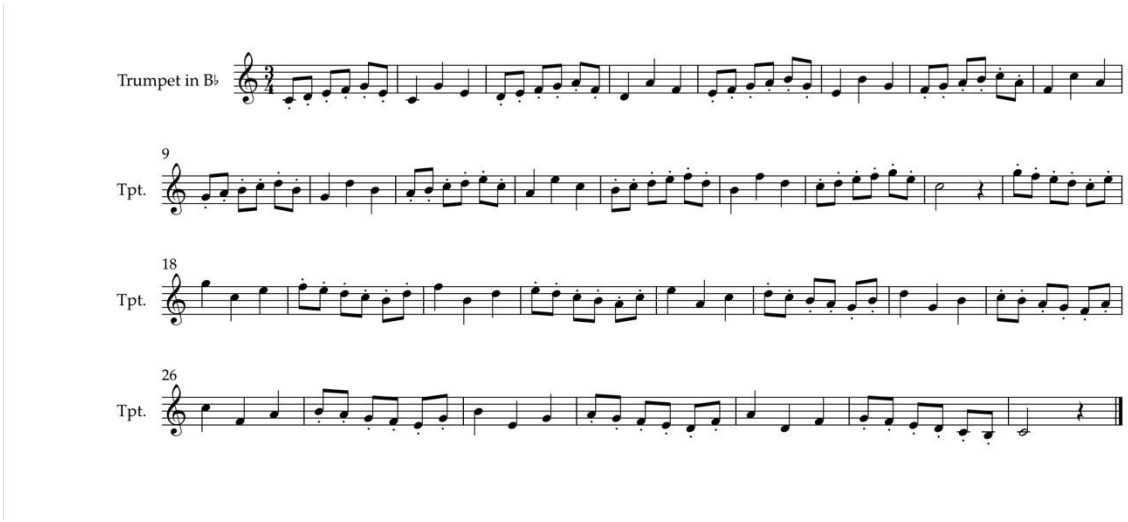
ภาพที่ 20 ตัวอย่างแบบฝึกหัดการตัดลิ้นแบบสั้น (Staccato) และการตัดลิ้นแบบยาว (Legato)

หมายเหตุ.(Arban's, 1982, p. 18).

มหาวิทยาลัยศิลปากร ลิขสิทธิ์

3.การฝึกเทคนิคการตัดลิ้นอย่างรวดเร็ว (Triple/Double Tonguing) พัฒนาความคล่องแคล่วในการเล่นเพลงที่มีจังหวะเร้ว
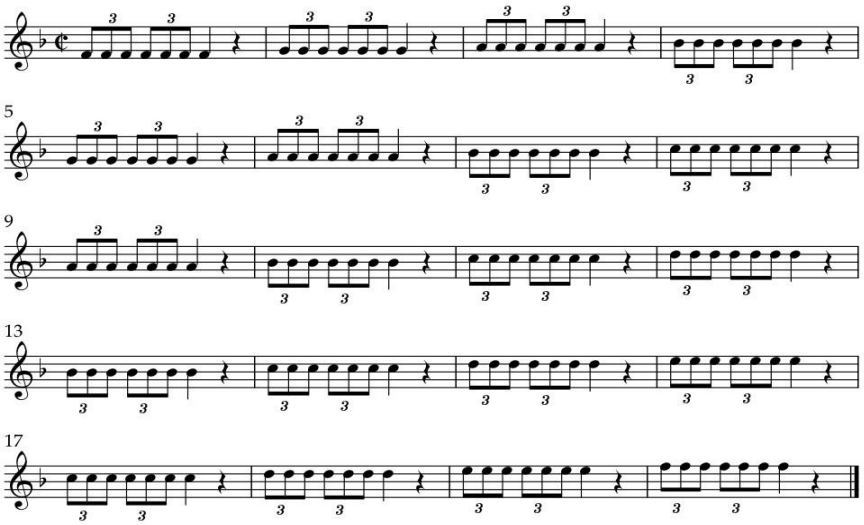
ภาพที่ 21 ตัวอย่างแบบฝึกหัดการตัดลิ้นแบบสามจังหวะ (Triple Tonguing)

หมายเหตุ.(Arban's, 1982, p. 155).

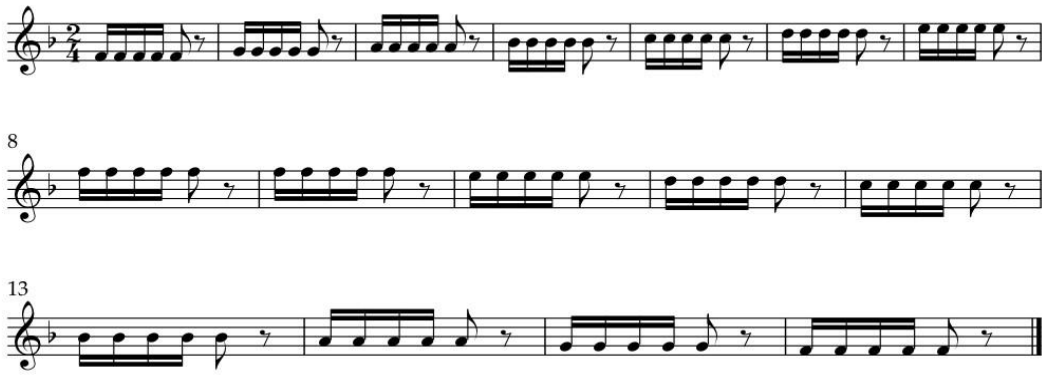

ภาพที่ 22 ตัวอย่างแบบฝึกหัดการตัดลิ้นแบบสองจังหวะ (Double Tonguing)

หมายเหตุ.(Arban's, 1982, p. 175).

ประโยชน์จากการฝึกด้วย Arban's Complete Conservatory Method for Trumpet การพัฒนาทักษะการบรรเลงทรัมเป็ตขั้นพื้นฐาน เนื้อหาในหนังสือครอบคลุมทุกทักษะพื้นฐานของการบรรเลงทรัมเป็ต ตั้งแต่การฝึกบันไดเสียงเบื้องต้นจนถึงการพัฒนาเทคนิคขั้นสูง การฝึกฝนด้วย Arban ช่วยให้เข้าใจและสามารถควบคุมเครื่องการบรรเลงดนตรีได้อย่างมั่นคง การสร้างความแข็งแรงและยืดหยุ่นของริมฝีปาก การฝึกการออกเสียงที่ต้องการความชำนาญและการควบคุมลมจากหนังสือ Arban ช่วยพัฒนากล้ามเนื้อปากและการหายใจ ทำให้นักดนตรีสามารถบรรเลงได้ในระยะยาวโดยไม่เหนื่อยล้า การฝึกความชำนาญและความคล่องตัวในการบรรเลง Arban มีบทเพลงแบบฝึกหัด (Etude) ที่ซับซ้อนและท้าทาย ทำให้นักดนตรีสามารถพัฒนาเทคนิคการบรรเลงในระดับสูงได้อย่างมีประสิทธิภาพ

มหาวิทยาลัยศิลปากร ฝ่ายบริหาร

2.5.2 Technical Studies for the Cornet โดย Herbert L. Clarke

Herbert L. Clarke (1867-1945) เป็นนักทรัมเป็ตและนักแต่งเพลงที่มีอิทธิพลในวงการดนตรีในช่วงปลายศตวรรษที่ 19 ถึงต้นศตวรรษที่ 20 หนังสือ Technical Studies for the Cornet ถูกออกแบบมาเพื่อพัฒนาความชำนาญและความเร็วในการบรรเลง โดยเน้นไปที่การพัฒนาทักษะทางเทคนิคเฉพาะด้านเนื้อหาของตำราหนังสือเล่มนี้เน้นที่การพัฒนาความแข็งแรงของกล้ามเนื้อริมฝีปากและการควบคุมลมผ่านการเล่นแบบฝึกหัดซ้ำๆ ในลักษณะของการฝึกบันไดเสียง ขั้นคู่รวมไปถึงคอร์ด หนังสือของ Clarke แบ่งออกเป็นกลุ่มแบบฝึกหัดต่าง ๆ

1. บันไดเสียงและขั้นคู่ (interval) ฝึกฝนอย่างช้าสามารถกดนิ้วและบรรเลงโน้ตได้อย่างถูกต้อง
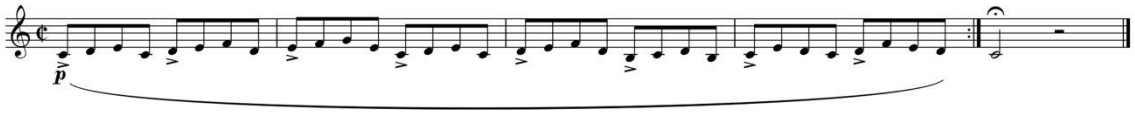
ภาพที่ 23 ตัวอย่างแบบฝึกหัดบันไดเสียงและขั้นคู่ (interval)

หมายเหตุ. (Clarke, 1912, p. 8).

2. การพัฒนาเทคนิคการใช้ลมอย่างต่อเนื่อง (flow studies) ช่วยในการควบคุมลมและการสร้างเสียงที่นุ่มนวลต่อเนื่อง
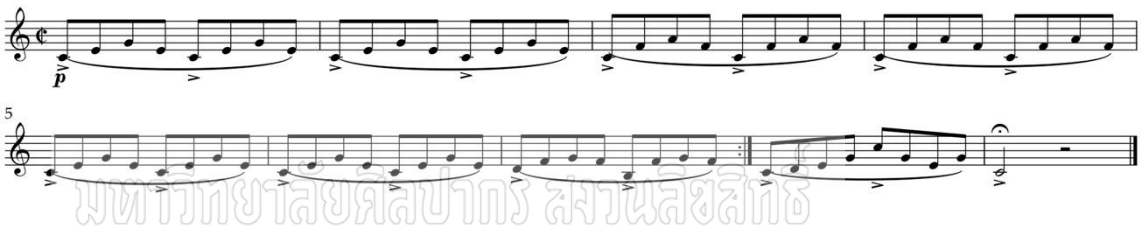
มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ภาพที่ 24 ตัวอย่างแบบฝึกหัดการพัฒนาเทคนิคการใช้ลงอย่างต่อเนื่อง (flow studies)

หมายเหตุ. (Clarke, 1912, p. 11).

3. การฝึกความเร็ว (velocity studies) มุ่งเน้นการฝึกการเป่าที่รวดเร็วแต่คมชัด

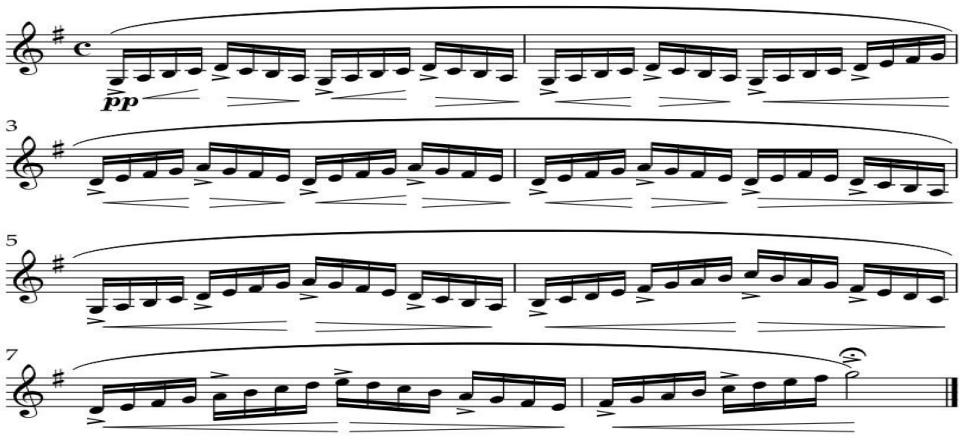

ภาพที่ 25 ตัวอย่างแบบฝึกหัดการฝึกความเร็ว (velocity studies)

หมายเหตุ. (Clarke, 1912, p. 22).

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษา

การศึกษาเรื่องการแสดงเดี่ยวทรัมเป็ตครั้งนี้เป็นการศึกษาภาคปฏิบัติ โดยมุ่งเน้นการวิเคราะห์บทเพลงจากยุคสมัยต่างๆเพื่อพัฒนาทักษะการบรรเลงทรัมเป็ตและเตรียมความพร้อมในการแสดงเดี่ยวอย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีขั้นตอนการดำเนินงานดังนี้

ขั้นตอนที่ 1: การกำหนดหัวข้อวิจัย

กำหนดหัวข้อการศึกษาวิจัยว่า“การแสดงเดี่ยวทรัมเป็ต:บทเพลงต่างยุคสมัยและเทคนิคการบรรเลง” โดยเน้นการบรรเลงเพลงคลาสสิกและแจ๊สที่มีความหลากหลายทางเทคนิค

ขั้นตอนที่ 2: การรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องจากแหล่งต่างๆ ดังนี้

1. หนังสือ, ตำรา และบทความวิชาการเกี่ยวกับทรัมเป็ตและบทเพลงที่ใช้แสดง
2. เอกสารวิทยานิพนธ์และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
3. การปรึกษาอาจารย์ผู้เชี่ยวชาญด้านทรัมเป็ตและการแสดงเดี่ยว
4. การฟังและวิเคราะห์การบรรเลงของศิลปินมืออาชีพ
5. การบันทึกปัญหาที่เกิดขึ้นในระหว่างการฝึกซ้อมรายวันเพื่อใช้เป็นข้อมูลสำหรับการแก้ไข

ขั้นตอนที่ 3: การคัดเลือกบทเพลง

ผู้วิจัยได้เลือกบทเพลงที่หลากหลายทั้งในแง่ของยุคสมัยและรูปแบบดนตรี เพื่อแสดงให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงของแนวทางการประพันธ์และการบรรเลงดังนี้

1. Trumpet Concerto in E-flat ประพันธ์โดย Johann Baptist Neruda
2. Légende ประพันธ์โดย Georges Enesco
3. Trumpet Concerto ประพันธ์โดย Alexander Arutiunian
4. So What ประพันธ์โดย Miles Davis
5. Take Five ประพันธ์โดย Paul Desmond

ขั้นตอนที่ 4: การวิเคราะห์บทเพลง

ดำเนินการวิเคราะห์บทเพลงในเชิงโครงสร้าง รูปแบบดนตรี จังหวะ ทำนอง และเทคนิคการบรรเลง โดยเน้นจุดที่ยากหรือมีอุปสรรคในการเล่น และวางแนวทางในการแก้ไขปัญหาแต่ละบทเพลงดังนี้

1. การใช้แบบฝึกหัดเฉพาะทางเพื่อเสริมเทคนิคที่จำเป็น
2. การศึกษาภาคทฤษฎีเพื่อเข้าใจบริบทของบทเพลง
3. การบันทึกวิดีโอการซ้อมเพื่อตรวจสอบและประเมินผลย้อนหลัง

ขั้นตอนที่ 5: การฝึกซ้อม

การฝึกซ้อมแต่ละครั้งมีการจดบันทึกปัญหาและการพัฒนา
เพื่อใช้ประกอบการประเมินตนเองและปรับปรุงแนวทางซ้อมอย่างต่อเนื่อง แบ่งการฝึกซ้อมออกเป็น 2 ลักษณะ คือ

1. การซ้อมเดี่ยว:เพื่อพัฒนาความพร้อมส่วนตัว เน้นการแก้ไขจุดอ่อน เทคนิคการเป่า การควบคุมลมและเสียง
2. การซ้อมรวมกับนักเปียโนประกอบ:เพื่อฝึกซ้อมการประสานร่วมกับนักดนตรีคนอื่น โดยคำนึงถึงจังหวะและการสื่อสารทางดนตรี

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ขั้นตอนที่ 6: การนำเสนอผลงาน

ผู้วิจัยได้จัดแสดงเดี่ยวทรัมเป็ตในรูปแบบ Recital โดยแสดงบทเพลงที่ผ่านการฝึกซ้อมและวิเคราะห์มาแล้วพร้อมจัดทำบันทึกวิดีโอและบันทึกเสียงการแสดงเพื่อใช้ในการประเมินผลและวิจารณ์ภายหลัง

ขั้นตอนที่ 7: การจัดทำรูปเล่ม

รวบรวมเนื้อหาจากทุกขั้นตอนในการดำเนินการศึกษาเพื่อจัดทำรูปเล่มวิจัยฉบับสมบูรณ์ ซึ่งประกอบด้วยเนื้อหาทางทฤษฎี ข้อมูลการวิเคราะห์เพลง บันทึกการฝึกซ้อม และผลการแสดง พร้อมข้อค้นพบและข้อเสนอแนะเพื่อใช้ประโยชน์ทางวิชาการและการฝึกซ้อมต่อไป

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 การศึกษาข้อมูล

ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับประวัติของผู้ประพันธ์แต่ละคนบริบททางประวัติศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์บทเพลง ตลอดจนลักษณะเฉพาะทางดนตรีของบทเพลงที่ใช้ในการศึกษา เพื่อทำความเข้าใจในเจตนารมณ์ของผู้ประพันธ์รูปแบบการบรรเลงและบริบทของการแสดงในแต่ละยุคสมัย ทั้งนี้ได้รวบรวมข้อมูลจากหนังสือ ตำรา บทความวิชาการ และแหล่งอ้างอิงที่เชื่อถือได้ เพื่อความถูกต้องและครอบคลุมทางเนื้อหา

4.2 การเลือกบทเพลงสำหรับการศึกษา

ผู้วิจัยได้คัดเลือกบทเพลงที่มีความหลากหลายทั้งในด้านรูปแบบดนตรี เทคนิคการบรรเลง และยุคสมัย เพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการศึกษา ได้แก่

1. Trumpet Concerto ประพันธ์โดย Johann Baptist Neruda
2. Légende ประพันธ์โดย Georges Enescu
3. Trumpet Concerto in A♭ ประพันธ์โดย Alexander Arutunian
4. So What ประพันธ์โดย Miles Davis
5. Take Five ประพันธ์โดย Paul Desmond

มหาวิทยาลัยศิลปากร ลิขสิทธิ์

บทเพลงทั้งสามมีความแตกต่างกันในเชิงโครงสร้างท่วงทำนองเทคนิคการบรรเลง และการตีความจึงเหมาะสมกับการศึกษาที่เน้นการเปรียบเทียบพัฒนาการของการแสดงเดี่ยวทรัมเป็ตในแต่ละยุค

,

4.3 การวิเคราะห์บทเพลง

4.3.1 Trumpet Concerto โดย Johann Baptist Neruda

บทเพลงนี้เป็นผลงานในยุคคลาสสิกที่สะท้อนลักษณะการประพันธ์ปลายศตวรรษที่ 18 อย่างเด่นชัด ด้วยโครงสร้างที่เป็นระบบ ชัดเจน และท่วงทำนองที่ไพเราะสอดคล้องกับแนวคิดทางดนตรีในยุคนั้น บทเพลงแบ่งออกเป็น 3 กระบวน ได้แก่:
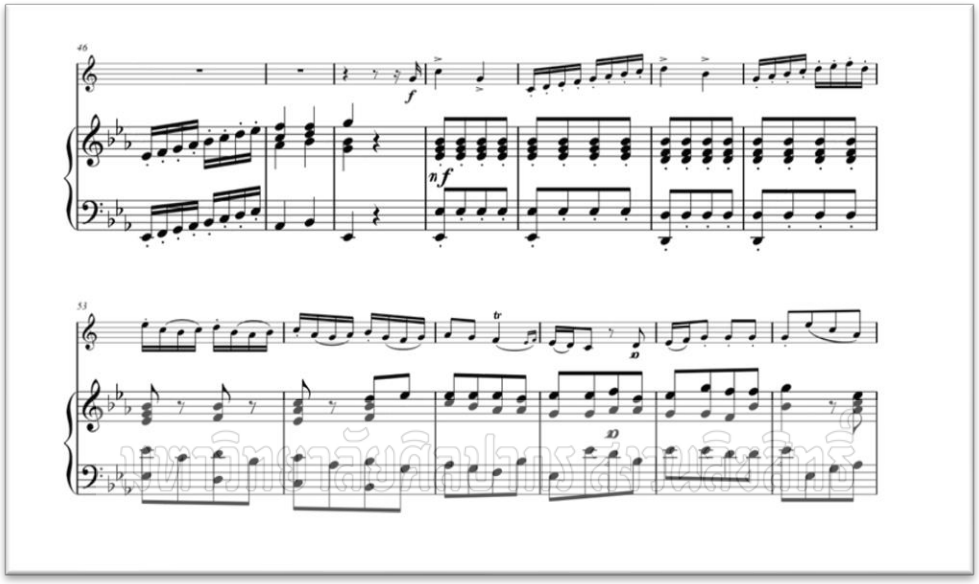
ภาพที่ 26 ตัวอย่างบทเพลง Neruda Trumpet Concerto (กระบวนแรกห้องที่ 46-58)

หมายเหตุ. ที่มา:Freesheetmusic.net (n.d.)

กระบวนที่ 1: Allegro

อยู่ในอัตราจังหวะ 2/4 แบ่งเป็น 3 ส่วนคือ Exposition, Development และ Recapitulation ทำนองในกระบวนนี้มีลักษณะสดใสมีการเคลื่อนไหวของโน้ตที่หลากหลายทั้งในรูปแบบของขั้นคู่และการกระโดดช่วงเสียงสูงเทคนิคสำคัญที่ใช้ในกระบวนนี้ ได้แก่:

1. การควบคุมเสียงให้สม่ำเสมอในช่วงโน้ตกระโดด
2.การควบคุมลักษณะที่ชัดเจน โดยเฉพาะการบังคับลิ้นซ้อน (Double Tonguing)
3. การวางลมหายใจอย่างมีระบบเพื่อเชื่อมโยงวลีดนตรีอย่างต่อเนื่อง

การตีความควรเน้นความกระฉับกระเฉงเนื้อเสียงที่ใสกังวาลและการรักษาจังหวะให้คงที่ตามลักษณะของดนตรียุคคลาสสิกที่เน้นความเป็นระเบียบ
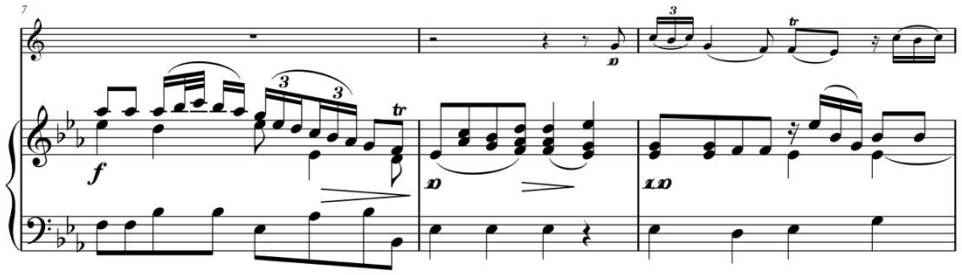
ภาพที่ 27 ตัวอย่างบทเพลง Neruda Trumpet Concerto (กระบวนที่สอง ห้องที่ 7-9)

หมายเหตุ. ที่มา:Freesheetmusic.net (n.d.)

กระบวนที่ 2: Largo

อยู่ในอัตราจังหวะ 4/4 มีลักษณะไพเราะ อ่อนหวาน และเน้นการถ่ายทอดอารมณ์อย่างลึกซึ้ง ใช้โครงสร้างแบบ ternary form (ABA) โดยมีทำนองหลัก ทำนองแทรก และกลับมาทำนองหลักซ้ำ เทคนิคที่สำคัญได้แก่:

1.การควบคุมเสียงให้นุ่มนวลและไหลลื่น
2.การใช้ vibrato อย่างประณีต เพื่อเพิ่มความอบอุ่น
3.การวางจังหวะการหายใจที่เหมาะสม เพื่อไม่ให้วลีดนตรีขาดช่วง
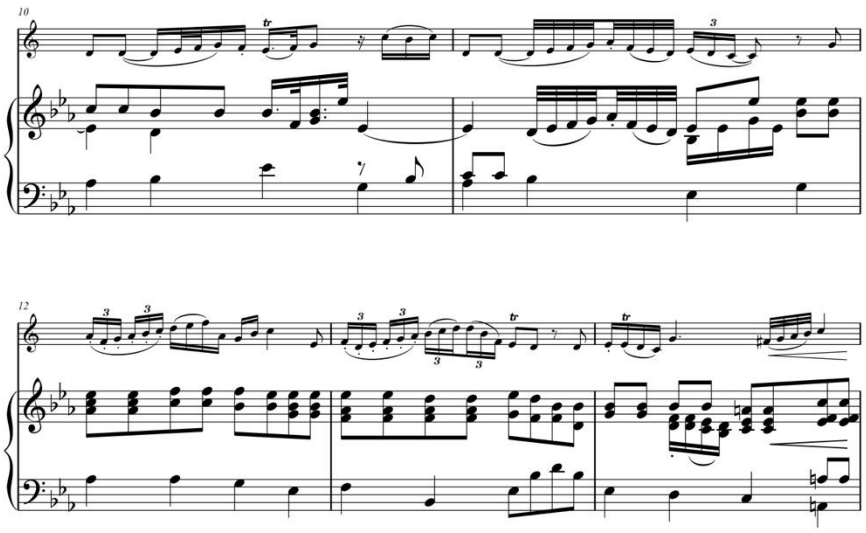
ภาพที่ 28 ตัวอย่างบทเพลง Neruda Trumpet Concerto (กระบวนที่สอง ห้องที่ 10-14)

หมายเหตุ. ที่มา:Freesheetmusic.net (n.d.)
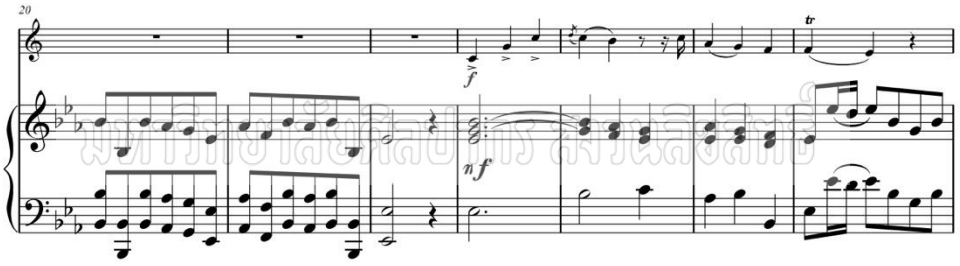
ภาพที่ 29 ตัวอย่างบทเพลง Neruda Trumpet Concerto (กระบวนที่สาม ห้องที่ 20-26)

หมายเหตุ. ที่มา:Freesheetmusic.net (n.d.)

กระบวนที่ 3: Vivace

อยู่ในอัตราจังหวะ 3/4 มีลักษณะสดใส ร่าเริง และเป็นบทสรุปของบทเพลงในรูปแบบ Rondo Form โดยมีทำนองหลักที่ปรากฏซ้ำสลับกับทำนองใหม่
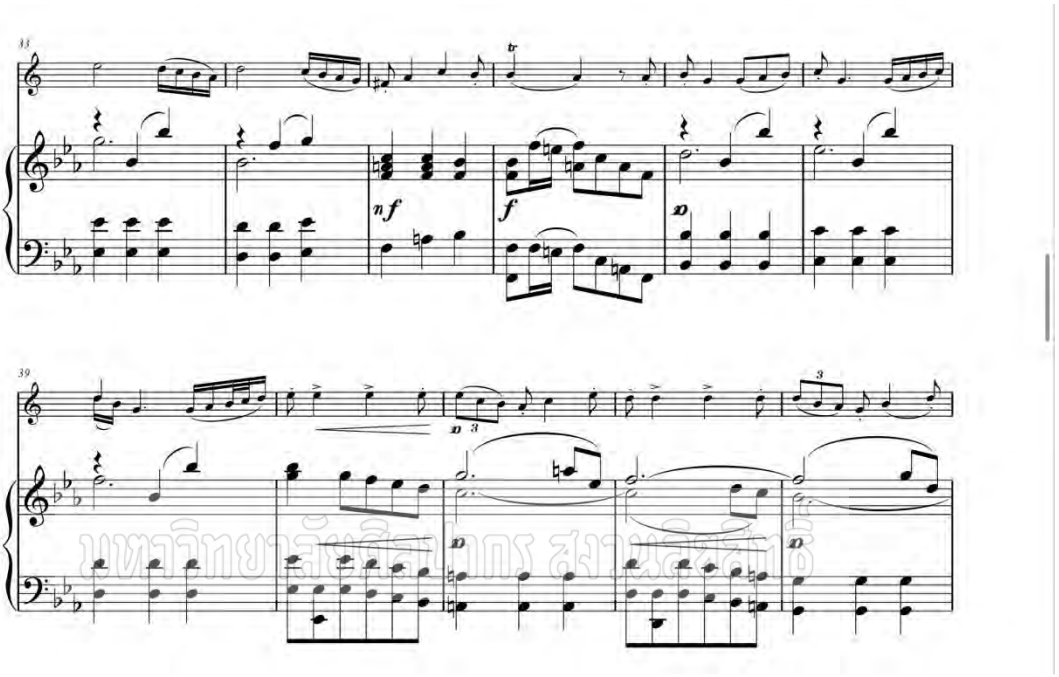
ภาพที่ 30 ตัวอย่างบทเพลง Neruda Trumpet Concerto (กระบวนที่สาม ห้องที่ 33-39)

หมายเหตุ. ที่มา:Freesheetmusic.net (n.d.)

เทคนิคที่เน้นได้แก่

1. ความแม่นยำในการบรรเลงโน้ตที่มีการเคลื่อนเร็ว
2. การใช้ Staccato ให้เล่นเสียงสั้นหรือขาด ให้ชัด
3. การควบคุมจังหวะให้คงที่เพื่อป้องกันการเร่งหรือช้าลงโดยไม่ตั้งใจ

การวางแผนและการฝึกซ้อม

ผู้วิจัยได้วางแผนการฝึกซ้อมอย่างเป็นระบบโดยเน้นการแก้ไขข้อบกพร่องทางเทคนิคที่พบในแต่ละบทเพลงพร้อมทั้งฝึกเสริมสมรรถภาพด้านการควบคุมเสียงและการแสดงออกทางอารมณ์รวมถึงการตีความให้ลึกยิ่งขึ้นทั้งนี้ได้มีการอัดบันทึกวิดีโอและเสียงระหว่างการฝึกซ้อมเพื่อนำมาวิเคราะห์ย้อนกลับและปรับปรุงรูปแบบการบรรเลงให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

4.3.2 Légende ประพันธ์ขึ้นโดย Georges Enescu

ประพันธ์ขึ้นในปี ค.ศ. 1906 สำหรับใช้ในการแข่งขันทรัมเป็ตของ Conservatoire de Paris บทเพลงนี้ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวางว่าเป็นหนึ่งในผลงานที่โดดเด่นด้านการแสดงออกเชิงอารมณ์และความซับซ้อนทางดนตรี โดยผสมผสานเทคนิคการบรรเลงกับการเล่าเรื่อง (narrative expression) ได้อย่างลงตัว
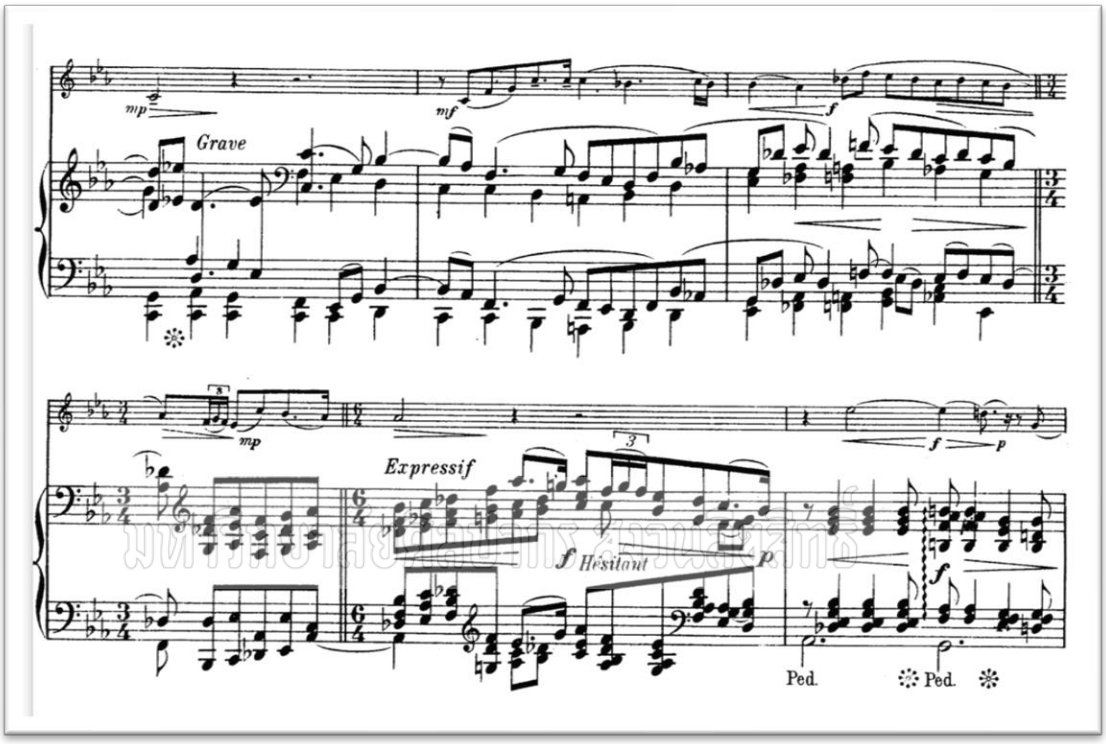
ภาพที่ 31 ตัวอย่างบทเพลง Légende (ห้องที่ 10–15)

หมายเหตุ. ที่มา IMSLP(2008, May 16)

โครงสร้างของบทเพลง Légende

ใช้โครงสร้างแบบ Through-composed ซึ่งไม่มีการแบ่งท่อนสามที่แน่นอนแต่ดำเนินไปอย่างต่อเนื่องผ่านการพัฒนาแนวคิดทางดนตรีในลักษณะเชิงบรรยายโดยมีการสลับระหว่างช่วงที่สงบนิ่งและช่วงที่มีลักษณะดุดันเพื่อสร้างความเปลี่ยนแปลงของอารมณ์อย่างชัดเจนการเปลี่ยนแปลงนี้ส่งผลให้บทเพลงมีความเคลื่อนไหวทางอารมณ์ตลอดช่วงการบรรเลง

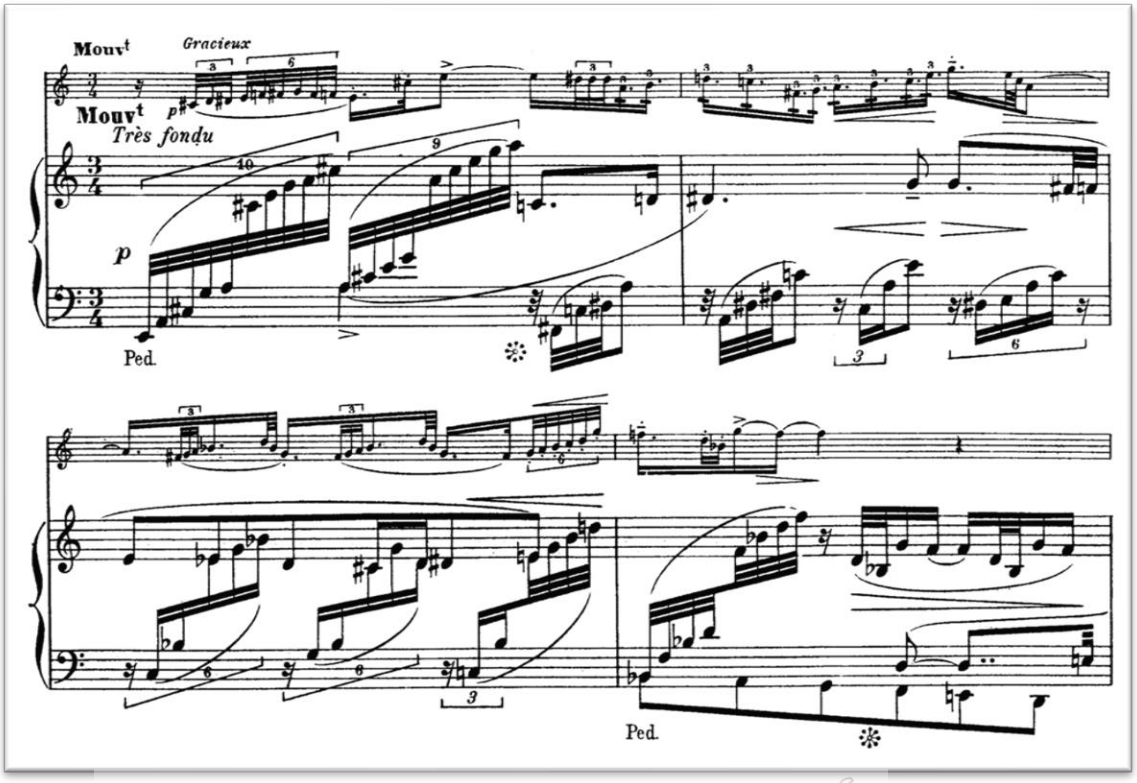

ภาพที่ 32 ตัวอย่างบทเพลง Légende (ห้องที่ 20–23)

หมายเหตุ. ที่มา IMSLP(2008, May 16)

มหาวิทยาลัยศิลปากร ลิขสิทธิ์

ลักษณะทำนอง (Melody)

ทำนองของ Légende มีความหลากหลายทั้งในด้านการใช้ขั้นคู่เสียง ที่กว้างและการเคลื่อนไหวที่มีทั้งแบบช้าและเร่งเล้าตัวโน้ตมีการใช้โน้ตประดับเล็กน้อยเช่น Modent และ Grace Note เพื่อเพิ่มความสละสลวยให้แก่ทำนองทำนองในช่วงต้นเน้นการใช้เสียงที่มีความนุ่มนวลและต่อเนื่องสื่อถึงความรู้สึกลึกลับในขณะที่ท่อนกลางของบทเพลงมีการใช้การกระโดดเสียงช่วงกว้างและความเข้มของเสียงที่รุนแรงขึ้นเพื่อให้มีจุดสุดยอดของบทเพลง

โน้ตประดับ (Ornamentation)

ถูกนำใช้อย่างพอเหมาะเพื่อเพิ่มความงดงามและความซับซ้อนให้กับทำนองช่วงที่มีคู่เสียงกว้างต้องควบคุมเสียงและความแม่นยำสูงเพื่อถ่ายทอดอารมณ์ได้อย่างมีพลังโดยไม่เสียสมดุลย์เสียง

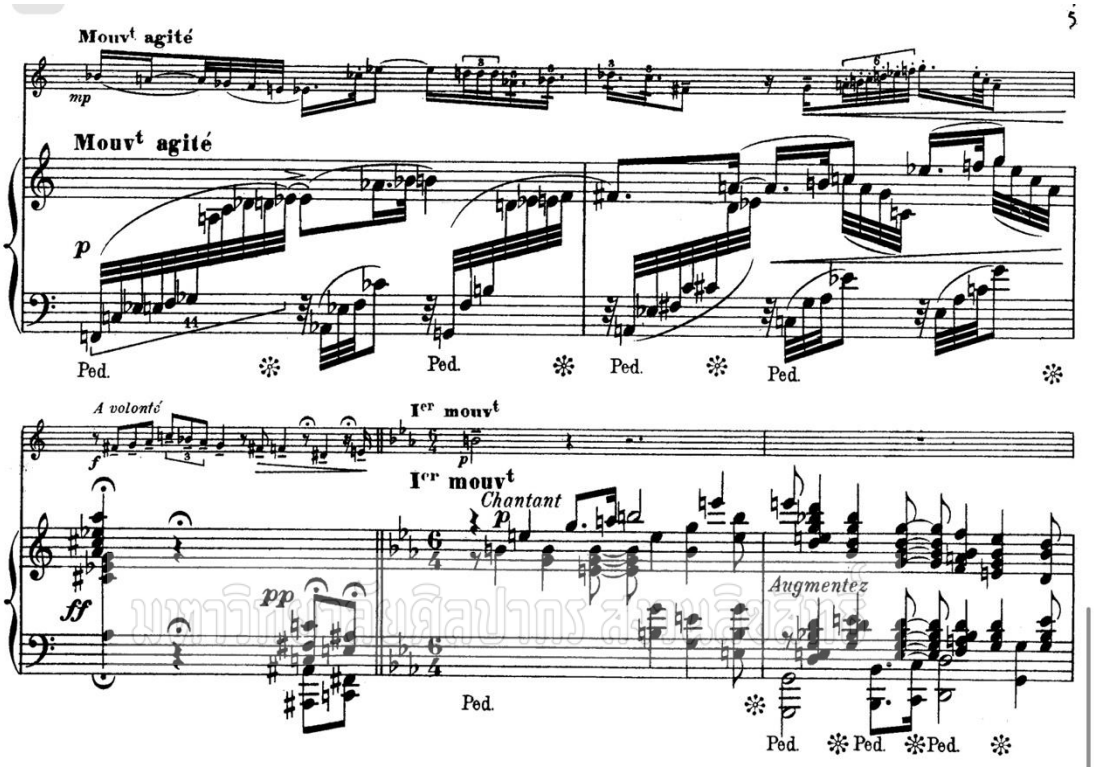

ภาพที่ 33 ตัวอย่างบทเพลง Légende (ห้องที่ 28–32)

หมายเหตุ. ที่มา IMSLP(2008, May 16)

จังหวะ (Rhythm)

จังหวะ Légende มีความหลากหลายและไม่ตายตัวโดยมีการสลับระหว่าง จังหวะที่แน่นอนกับจังหวะที่อิสระอัตราจังหวะหลักอย่างต่อเนื่ององค์ประกอบเช่นเครื่องหมายยืดจังหวะและเครื่องหมายจบประโยคถูกใช้เพื่อสร้างช่องว่างทางจังหวะช่วยให้ผู้บรรเลงสามารถตีความและขยายช่วงเวลาเพื่อถ่ายทอดอารมณ์ได้มากขึ้น
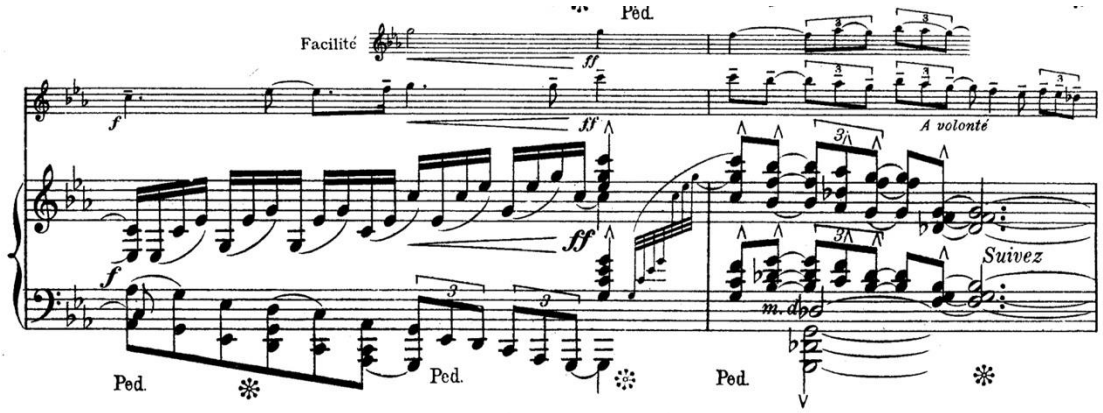
ภาพที่ 34 ตัวอย่างบทเพลง Légende (ห้องที่ 35–36)

หมายเหตุ. ที่มา IMSLP(2008, May 16)
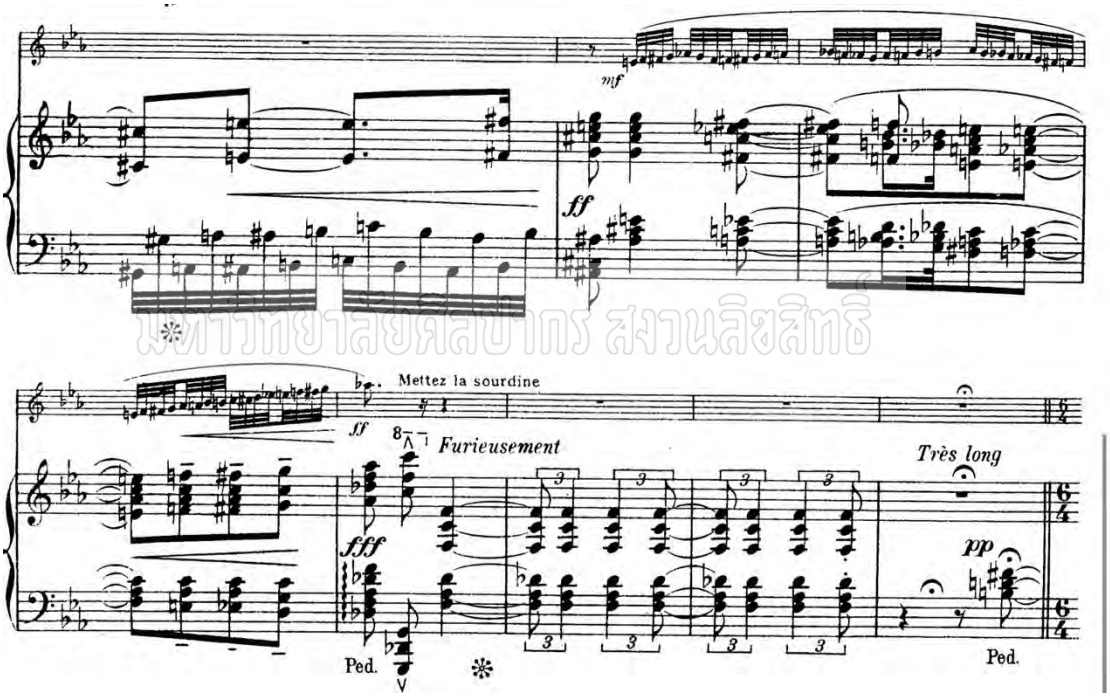
ภาพที่ 35 ตัวอย่างบทเพลง Légende (ห้องที่ 43–50)

หมายเหตุ. ที่มา IMSLP(2008, May 16)

เทคนิคการบรรเลง (Performance Techniques)

ต้องควบคุมเสียงให้นุ่มนวลในช่วงต้นและเปลี่ยนเป็นเสียงที่ทรงพลังช่วงจุดสุดยอดของบทเพลงใช้เทคนิคการควบคุมลมหายใจ (Breath Control) เพื่อรองรับวลีที่ยาวในการควบคุมลักษณะเสียง (Articulation) ที่หลากหลายเช่นการเล่นเสียงต่อเนื่อง (Legato) การเล่นเสียงสั้น (Staccato) เพื่อเน้นการเปลี่ยนแปลงอารมณ์ในบทเพลงการควบคุมความเข้ม (Dynamic) ของเสียงอย่างละเอียดตั้งแต่ pianissimo จนถึง fortisso

บทเพลงนี้ต้องอาศัยเทคนิคหลากหลายระดับทั้งพื้นฐานและขั้นสูง เช่น:

1. Legato: การเชื่อมเสียงอย่างราบรื่นทำนองแบบ lyrical
2. Dynamic control: ควบคุมระดับเสียงตั้งแต่ pianissimo จนถึง fortissimo อย่างเสถียรภาพ
3. High register: การเล่นเสียงสูงหลายช่วงที่ต้องใช้ความแม่นยำและการวางตำแหน่งริมฝีปาก
4. Articulation control: การจัดการโน้ตสั้น-ยาวเพื่อเปลี่ยนอารมณ์ให้สอดคล้องกับท่อนดนตรี

Légendeเป็นบทเพลงที่ต้องการการควบคุมเสียงที่ละเอียดอ่อนการเปลี่ยนอารมณ์อย่างต่อเนื่องและความสามารถในการเล่าเรื่องผ่านการบรรเลงทรัมเป็ตด้วยโครงสร้างที่ไหลลื่นไม่เป็นรูปแบบตายตัวผู้บรรเลงจำเป็นต้องเข้าใจโครงสร้างอารมณ์และแนวคิดหลักของบทเพลงอย่างลึกซึ้งเพื่อถ่ายทอดบรรยากาศที่หลากหลาย ตั้งแต่ความนุ่มนวลไปจนถึงความดุดัน

ผู้วิจัยได้เริ่มต้นการฝึกซ้อมโดยศึกษาโครงสร้างและอารมณ์ของบทเพลงอย่างละเอียด จากนั้นแบ่งวลีดนตรีเป็นช่วงสั้นๆเพื่อกำหนดตำแหน่งการหายใจและฝึกซ้อมด้วยเมโทรโนมในจังหวะช้าเพื่อความแม่นยำก่อนค่อยๆเพิ่มความเร็วตามมาตรฐานที่กำหนดนอกจากนี้ผู้วิจัยได้เน้นการควบคุมไดนามิกโทนเสียงและการเปลี่ยนอารมณ์ในแต่ละช่วงพร้อมทั้งบันทึกเสียงระหว่างการฝึกซ้อมเพื่อนำมาประเมินและปรับปรุงการตีความอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้การแสดงมีความสมบูรณ์ที่สุด

มหาวิทยาลัยดุสิตธานี ลิขสิทธิ์

4.3.3 Trumpet Concerto in A♭

ประพันธ์โดย Alexander Arutiunian

Trumpet Concerto in A♭ เป็นหนึ่งในบทเพลง Trumpet Concerto ที่ได้รับความนิยมสูงในศตวรรษที่ 20 ประพันธ์ขึ้นในปีค.ศ. 1950 โดย Alexander Arutunian ชาวอาร์เมเนียผู้มีความสามารถในการผสมผสานท่วงทำนองพื้นเมืองเข้ากับโครงสร้างดนตรีตะวันตกแบบคลาสสิกได้อย่างมีเอกลักษณ์บทเพลงนี้มีลักษณะพิเศษถือเป็น Single-Moment Concerto แต่ภายในบทเพลงประกอบด้วยหลากหลายส่วนย่อยที่แตกต่างกันทั้งในแง่จังหวะทำนองอารมณ์มีลักษณะคล้าย Suite ภายใน Concerto ซึ่งต้องอาศัยความเข้าใจเชิงโครงสร้างอย่างลึกซึ้งจากผู้บรรเลง

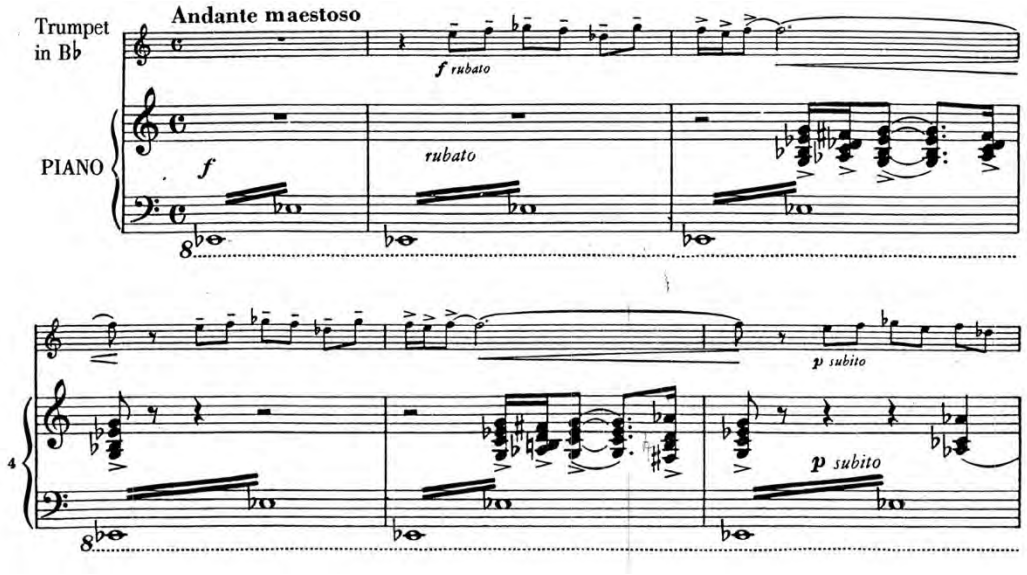

ภาพที่ 36 ตัวอย่างบทเพลง Trumpet Concerto Arutunian (ห้องที่ 1-6)

หมายเหตุ. ที่มา: Scribd (n.d.)

ท่อน Allegro energico: ท่อนหลักที่มีจังหวะคึกคัก เต็มไปด้วยลีลาและการพัฒนาแนวทำนอง
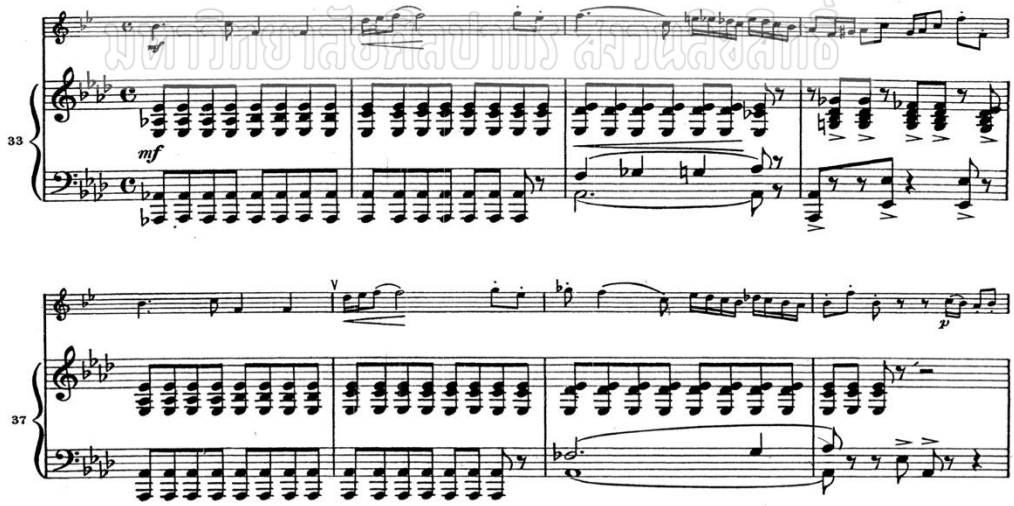
ภาพที่ 37 ตัวอย่างบทเพลง Trumpet Concerto Arutunian (ห้องที่ 33-40)

หมายเหตุ. ที่มา: Scribd (n.d.)

ท่อนกลาง Meno mosso: มีลักษณะเชื่องช้า อ่อนโยน และ บรรเลงทำนองที่คล้ายบทเพลงพื้นเมือง
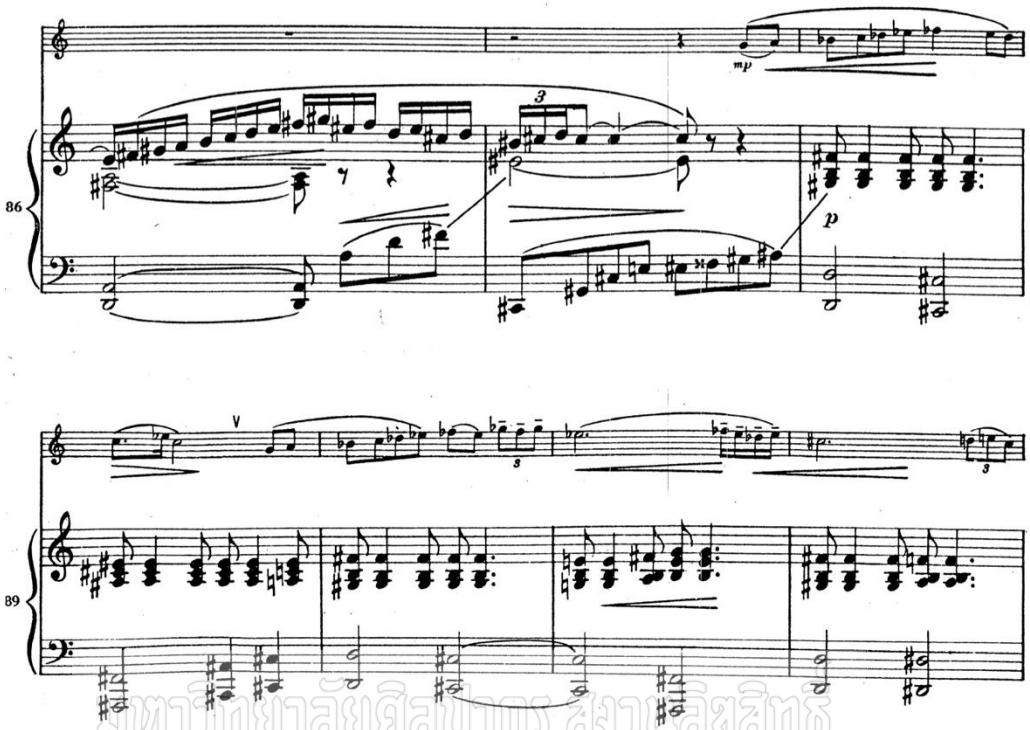
มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ภาพที่ 38 ตัวอย่างบทเพลง Trumpet Concerto Arutunian (ห้องที่ 86-92)

หมายเหตุ. ที่มา: Scribd (n.d.)

ท่อน Allegro scherzando: จังหวะรวดเร็ว มีความขี้เล่น สลับกับเทคนิคการบรรเลงที่ท้าทาย
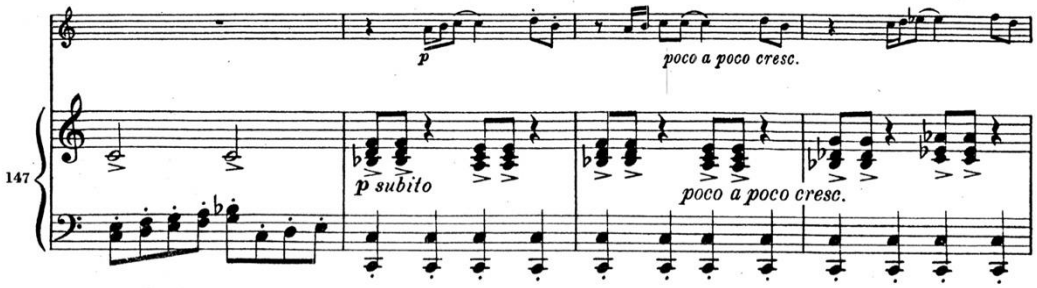
ภาพที่ 39 ตัวอย่างบทเพลง Trumpet Concerto Arutunian (ห้องที่ 147-150)

หมายเหตุ. ที่มา: Scribd (n.d.)

ลักษณะทำนอง

ทำนองในบทเพลงนี้โดดเด่นด้วยการใช้บันไดเสียงและจากดนตรีพื้นบ้านอาร์เมเนีย เช่น การใช้บันไดเสียงไมเนอร์ฮาร์โมนิก (harmonic minor) การใช้ขั้นคู่ช่วงเสียงกว้าง (wide leaps) และการเคลื่อนไหวโน้ตที่รวดเร็วในทำนองที่มีความเฉพาะตัวในบางช่วงทำนองจะมีลักษณะ “ถามตอบ”กับเปียโนเป็นการแลกเปลี่ยนวลีดนตรีที่ต้องการการตอบสนองและจังหวะจากผู้บรรเลง
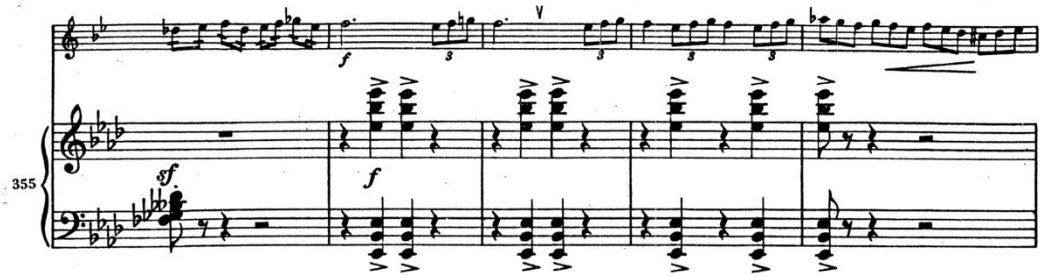
ภาพที่ 40 ตัวอย่างบทเพลง Trumpet Concerto Arutunian (ห้องที่ 355-359)

หมายเหตุ. ที่มา: Scribd (n.d.)

มหาวิทยาลัยศิลปากร ลิขสิทธิ์

เสียงประสาน

แม้ว่าบทเพลงจะเน้นที่ทำนองของทรัมเป็ตเป็นหลักแต่โครงสร้างเสียงประสานเบื้องหลังมีการใช้กลุ่มโน้ตประสานที่ซับซ้อนสไตล์ศตวรรษที่ 20 เช่นการใช้กลุ่มโน้ตประสานที่มีเสียงกระด้าง (dissonances) และการเปลี่ยนกุญแจเสียงอย่างรวดเร็วเพื่อสร้างความเข้มข้นและน่าสนใจยิ่งขึ้น

เทคนิคการบรรเลง

ผู้บรรเลงจำเป็นต้องใช้เทคนิคที่หลากหลายเช่นการควบคุมเสียงสูงการบรรเลงบันไดเสียงที่เร็วการควบคุมการกระโดดช่วงเสียงกว้าง การเปลี่ยนความเข้มเสียง อย่างรวดเร็ว การเล่นเสียง legato และ staccato สลับกันได้อย่างราบรื่นการควบคุมเสียง vibrato เพื่อเพิ่มสีสันทางอารมณ์โดยเฉพาะในท่อนช้า

บทเพลงนี้ถือว่าเป็นบททดสอบด้านเทคนิคของนักทรัมเป็ต โดยมีเทคนิคที่ต้องใช้หลากหลาย ได้แก่:

1. Double tonguing / Triple tonguing: เพื่อจัดการกับท่อนโน้ตที่เร็วและต่อเนื่องในช่วงท้าย
2. Lip slurs และ interval jumps: ต้องใช้ความแม่นยำในการควบคุมเสียงระหว่างโน้ตที่ห่างกัน
3. Vibrato: ต้องปรับให้เหมาะกับแต่ละอารมณ์ โดยเฉพาะในท่อนช้า
4. Dynamic control: การเล่นเสียงเบามาก (pp) จนถึงเสียงดัง (ff) อย่างกลมกลืน
5. Breathingcontrol:ต้องจัดการการหายใจให้สัมพันธ์กับจังหวะและวลีดนตรี ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงตลอด

ในการฝึกซ้อมบทเพลง Trumpet Concerto ของ Arutunian ผู้วิจัยเริ่มจากการฝึกควบคุมช่วงเสียงสูงและขั้นคู่ของเสียงที่กว้างโดยมุ่งเน้นความแม่นยำในการเปลี่ยนตำแหน่งเสียงและรักษาคุณภาพเสียงสม่ำเสมอจากนั้นแบ่งซ้อมเป็นตอนย่อยเพื่อเน้นการฝึกเทคนิคเฉพาะเช่นการเล่นโน้ตเร็วการควบคุมการเปลี่ยนจังหวะและการใช้ Lubatoเหมาะสมในช่วงท่อนช้า

ผู้วิจัยได้ให้ความสำคัญกับการถ่ายทอดอารมณ์ผ่านการควบคุมไดนามิกและการเปลี่ยนแปลงจังหวะที่ลื่นไหลนอกจากนี้ยังได้ใช้เครื่องกำกับจังหวะ (Metronome) เพื่อพัฒนาความแม่นยำของจังหวะในท่อนเร็วและมีการบันทึกเสียงระหว่างการฝึกซ้อมเพื่อนำมาประเมินและปรับปรุงการตีความในแต่ละช่วงของบทเพลงอย่างต่อเนื่อง

มหาวิทยาลัยศิลปากร ลิขสิทธิ์

การตีความ

ผู้บรรเลงควรให้ความสำคัญกับความหลากหลายทางอารมณ์ที่เกิดขึ้นตลอดบทเพลงทั้งความสง่างาม ทรงพลัง ลึกซึ้ง และเร้าใจ ในส่วนของคาเดนซา **Cadenza** ซึ่งเป็นท่อนเดี่ยวอิสระควรแสดงความเป็นตัวตนของผู้บรรเลงโดยสามารถปรับจังหวะและความเข้มของเสียงให้เหมาะสมกับตัวและอยู่ในขอบเขตที่ยังคงโครงสร้างของผู้ประพันธ์และควรเน้นการสื่อถึงความเป็นดนตรีพื้นเมืองและความเป็นอาร์เมเนียที่อยู่ในทำนองผ่านการออกเสียงที่อบอุ่นนุ่มลึกและการเปล่งเสียงที่เป็นธรรมชาติ

4.3.4 So What ประพันธ์โดย Miles Davis

บริบทของบทเพลง

So What เป็นผลงานสำคัญในแนวดนตรีแจ๊สแบบ Modal Jazz ซึ่งปรากฏครั้งแรกในอัลบั้ม Kind of Blue (1959) ของ Miles Davis บทเพลงนี้ถือเป็นจุดเปลี่ยนสำคัญของวงการแจ๊ส เพราะนำเสนอแนวทางใหม่ในการประพันธ์และบรรเลงโดยลดการใช้โครงสร้างกลุ่มโน้ตประสานที่ซับซ้อน และเปิดโอกาสให้ผู้เล่นสามารถด้นสดได้อย่างอิสระภายใต้กรอบของ “โมด” (Mode)
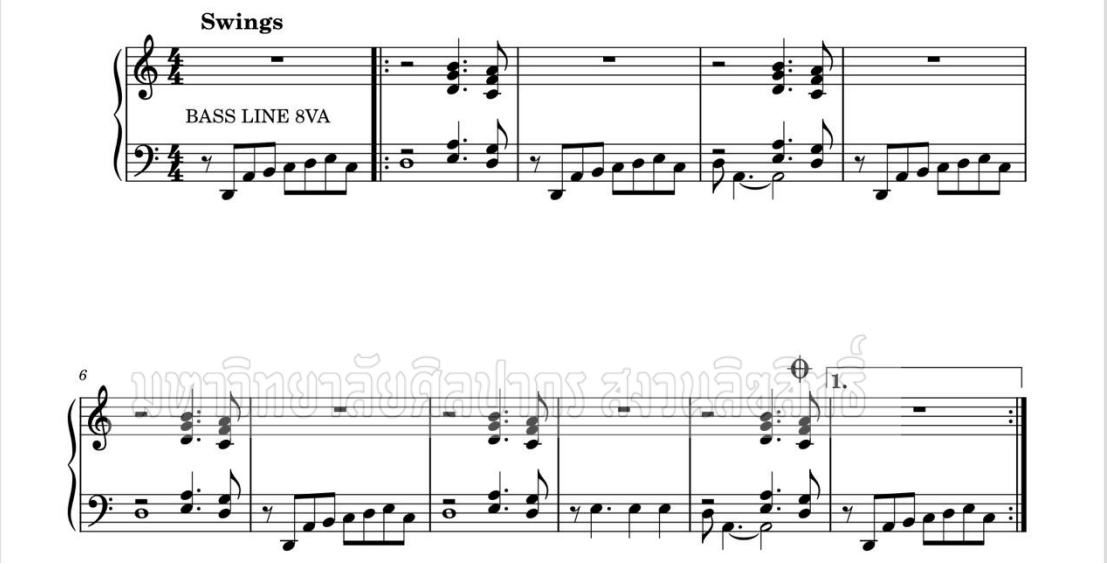
ภาพที่ 41 ตัวอย่างบทเพลง So What (ท่อน A)

หมายเหตุ. ผู้วิจัย.

โครงสร้างของบทเพลง

บทเพลงแบ่งออกเป็น Intro - A – B - A มีความ เรียบง่ายในเชิงโครงสร้างเปิดโอกาสให้มีการตีความและการด้นสดอย่างกว้างขวางโดยเฉพาะในท่อน A และ B ซึ่งเป็นแก่นสำคัญของบทเพลง

1. Intro: เริ่มต้นด้วยเบสที่เล่นวลีซ้ำแบบถามตอบร่วมกับเปียโน
2. A Section: ใช้โมด D Dorian (D – E – F – G – A – B – C – D)
3. B Section: ย้ายไป E♭ Dorian โดยยังคงลักษณะทำนองเดิมไว้
4. A Section (Return): กลับมาที่ D Dorian เช่นเดิม
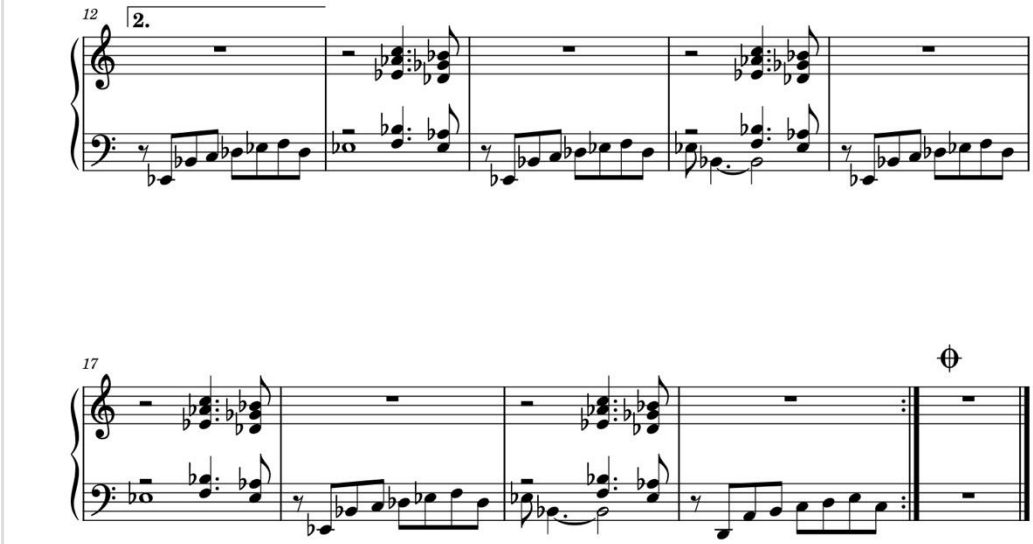
ภาพที่ 42 ตัวอย่างบทเพลง So What (ท่อน B)

หมายเหตุ. ผู้วิจัย.

ลักษณะทำนองและจังหวะ

ทำนองของ So What เรียบง่ายแต่มีอารมณ์ชัดเจน เน้นการวางโน้ตให้มีช่องว่างเพื่อให้เกิดการ“ถามตอบ“ทางดนตรีกับวงการโดนสดในบทเพลงนี้เน้นการใช้เสียงจากโมด Dorian แทนการเน้น chord progression จังหวะมีลักษณะ Swing ที่ผ่อนคลายโดยวงมีหน้าที่เป็น เบื้องหลังเปิดช่องว่างให้ผู้บรรเลงสร้างทำนองใหม่

เทคนิคการบรรเลงที่สำคัญ

1. Improvisation: เป็นหัวใจหลักของบทเพลง ผู้บรรเลงต้องมีความเข้าใจโหม Dorianและสามารถสร้างวลีดนตรีใหม่ได้ต่อเนื่อง

2. Sound Control: การควบคุมเนื้อเสียงให้นุ่ม อบอุ่น และเป็นธรรมชาติ

3. Phrasing: การจัดรูปแบบวลีเสียงอย่างหลากหลาย ทั้งแบบเรียบง่ายและซับซ้อน

4. Articulation & Swing feel: การเป่าที่เน้นการ “วางน้ำหนัก” และจังหวะในแบบแจ๊ส

การตีความ

ในการแสดงเดี่ยว So What ผู้บรรเลงควรเน้น “การสื่อสาร” มากกว่าการโชว์เทคนิค โดยพยายามให้เสียงมีบุคลิกและสร้างอารมณ์ที่เชิญชวนผู้ฟังเข้าสู่โลกของ modal jazz การใช้เสียงที่ “นิ่ง สงบ เรียบง่าย” แต่ “หนักแน่น” จะสะท้อนลีลาของ Miles Davis ได้ดี เช่นเดียวกับการเว้นวรรคเพื่อสร้างจังหวะของอารมณ์

สำหรับการวิเคราะห์บทเพลง ผู้วิจัยได้ทำการศึกษารูปแบบโครงสร้างของ So What ซึ่งมีลักษณะเป็น 32 ห้อง form (AABA) และวิเคราะห์โครงสร้างทางเสียงประสานที่มีลักษณะ Modal Jazz โดยเน้นการใช้โมด Dorian บน D minor และ E**b** minor พร้อมทั้งศึกษาลักษณะของทำนอง จังหวะ การใช้เทคนิคบรรเลง เช่น การควบคุมความเข้มของเสียงที่ละเอียดอ่อน

การวางแผนและฝึกซ้อม

ผู้วิจัยได้เริ่มจากการฝึกซ้อมโครงสร้างทางเสียงประสานโดยใช้เครื่องมือช่วยเช่น ดนตรีพื้นหลังเพื่อทำความคุ้นเคยรวมถึงการฝึกสร้างทำนองเดี่ยวด้วยการด้นสดภายใต้โมดDorian เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ในการตีความบทเพลงนอกจากนี้ได้ฝึกซ้อมการควบคุมเสียงเปลี่ยนความเข้มของเสียงเสียง (Dynamics) และสร้างบรรยากาศที่สอดคล้องกับลีลาการบรรเลงของ Miles Davis

4.3.5 Take Five ประพันธ์โดย Paul Desmond

บริบทของบทเพลง

Take Five ประพันธ์โดย Paul Desmond และแสดงโดย The Dave Brubeck Quartet กลายเป็นบทเพลงแจ๊สที่มีชื่อเสียงที่สุดเพลงหนึ่งในประวัติศาสตร์ โดยเฉพาะการใช้จังหวะ 5/4 ซึ่งเป็นจุดเด่นและสร้างเอกลักษณ์ให้บทเพลงนี้

แม้บทเพลงจะไม่ใช่คอนเสิร์ตเปียโนหรือทรัมเป็ตโดยตรงแต่การเรียบเรียงใหม่เพื่อการแสดงเดี่ยวทรัมเป็ตเป็นแนวทางที่ท้าทายและน่าสนใจในแง่การปรับใช้เสียงและเทคนิคให้เหมาะสม
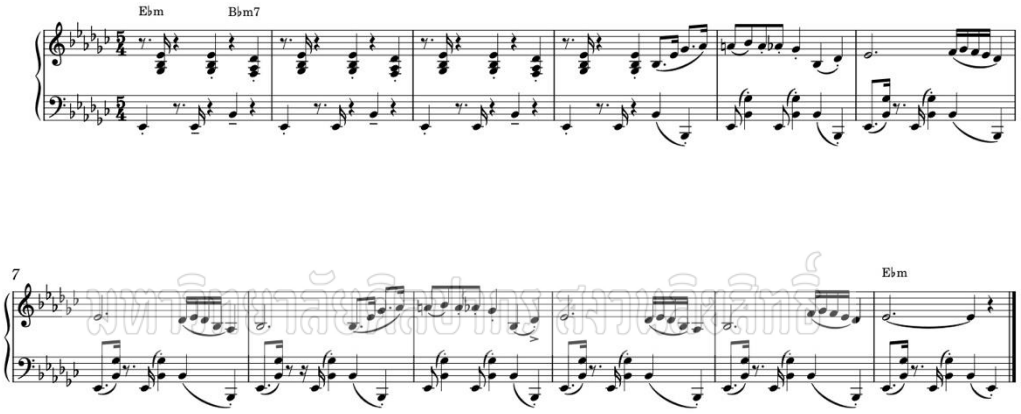
ภาพที่ 43 ตัวอย่างบทเพลง Take Five (ท่อน A)

หมายเหตุ. ผู้วิจัย.

โครงสร้างของบทเพลง

เพลงมีโครงสร้าง Intro – A – B – A – Solo – A โดย A และ B เป็นท่อนที่มีจังหวะชัดเจน ขณะที่ช่วง Solo จะเปิดให้นักดนตรีด้นสดตามคอร์ดเดิมของเพลง

1. Intro: เริ่มด้วยการเล่นจังหวะ 5/4 ของกลองชุดและเบส
2. A Section: เป็นธีมหลักที่มีทำนองติดหูและเป็นจังหวะหลักของเพลง
3. Section: เปลี่ยนบรรยากาศของทำนองเล็กน้อย และขยายไดนามิก
4. Solo: เปิดโอกาสให้ทรัมเป็ตสร้างวลีใหม่ในจังหวะ 5/4
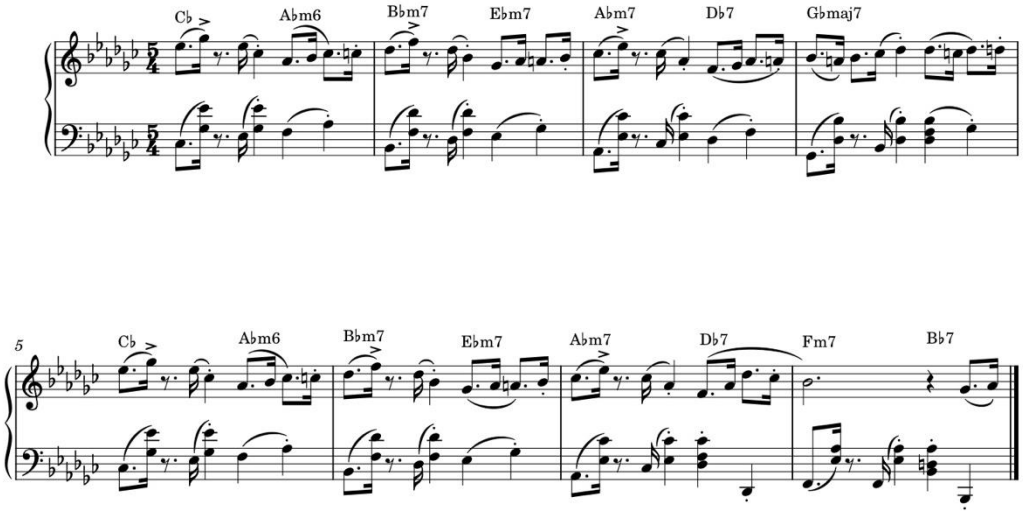
ภาพที่ 44 ตัวอย่างบทเพลง Take Five (ท่อน B)

หมายเหตุ. ผู้วิจัย.

ลักษณะทำนองและจังหวะ

1. **ทำนอง**:มีลักษณะไหลลื่นแต่อยู่บนจังหวะที่สมมาตรการเล่นให้ให้ได้อารมณ์ต้องควบคุมความเข้มของเสียงและอัตราจังหวะในแต่ละห้องให้แน่นอน
2. **อัตราจังหวะ: 5/4** แบ่งออกเป็น 3/4 + 2/4 หรือ 2/4 + 3/4 แล้วแต่การตีความซึ่งเป็นความท้าทายของผู้บรรเลงในการรักษาจังหวะและการเน้นเสียงในแต่ละห้องให้ถูก

เทคนิคการบรรเลงที่สำคัญ

1. **Meter management**:การจัดการจังหวะ 5/4 ให้ราบรื่นโดยไม่หลุดโครงสร้าง

2. **Rhythmic Phrasing**: การสร้างวลีใหม่ที่เข้ากับจังหวะไม่เท่ากัน ต้องชำนาญทางจังหวะ

3.**Improvisation**:ต้องวางวลีให้ไม่ซ้ำจำเป็นต้องฝึกกับดนตรีประกอบหรือเครื่องกำกับจังหวะ ที่ตั้งอัตราจังหวะ 5/4

4.**Articulation**:ทำนองมีการเน้นเสียงเฉพาะจุดที่ต้องเล่นให้คมชัดสั้นยาวสลับกันอย่างพอดี

การตีความ

ผู้บรรเลงควรตีความ Take Five ด้วยแนวคิดที่ผ่อนคลายแต่แม่นยำ ถ่ายทอดบรรยากาศอย่างแท้จริงโดยไม่จำเป็นต้องโชว์เทคนิคมากแต่เน้นการไหลของเสียงกับจังหวะควรใช้เสียงทรัมเป็ตที่นุ่มและกลมกลืนกับเปียโนหรือดนตรีประกอบ ให้ความรู้สึกเหมือนดนตรีสนทนากันอย่างสมดุล

โดยสรุป Take Five เป็นบทเพลงที่แม้จะมีโครงสร้างไม่ซับซ้อนแต่กลับเต็มไปด้วยเสน่ห์เฉพาะตัวผู้แสดงจำเป็นต้องเข้าใจโครงสร้างของจังหวะและน้ำหนักของเสียงในแต่ละส่วนอย่างละเอียดเพื่อสามารถถ่ายทอดบทเพลงได้อย่างสมบูรณ์

ในการฝึกซ้อมบทเพลง Take Five ผู้วิจัยได้เน้นการฝึกซ้อมจังหวะ 5/4 ให้มีความแม่นยำ โดยเริ่มจากการแยกฝึกนับจังหวะในแต่ละห้องเพลงเพื่อให้เกิดความเข้าใจในโครงสร้างจังหวะที่ไม่ปกติ จากนั้นจึงฝึกเล่นทำนองอย่างช้าร่วมกับเครื่องกำกับจังหวะที่ตั้งค่าตามจังหวะ 5/4 เพื่อเสริมสร้างความมั่นคงของจังหวะ

ในขั้นตอนต่อมาผู้วิจัยได้เน้นการควบคุมความเข้มของเสียงและการเชื่อมวลีดนตรีให้มีความลื่นไหลตามลักษณะเฉพาะของบทเพลงมีการฝึกเล่นต่อเนื่องทั้งบทเพลงโดยเน้นการรักษาน้ำหนักเสียงให้สม่ำเสมอและพยายามสร้างอารมณ์การบรรเลงที่ผ่อนคลายแต่มั่นคงตามรูปแบบของแจ๊ส นอกจากนี้ยังมีการบันทึกเสียงการฝึกซ้อมเพื่อนำกลับมาวิเคราะห์และปรับปรุงในประเด็นที่ยังต้องแก้ไข เพื่อให้การแสดงออกถึงจิตวิญญาณของบทเพลงได้อย่างสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยศิลปากร

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปโครงการ

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์แนวทางการบรรเลงและเตรียมการแสดงเดี่ยวทรัมเป็ตจากบทเพลงที่มีความหลากหลายทั้งในเชิงยุคสมัยแนวดนตรีและรูปแบบทางเทคนิค ประกอบด้วยบทเพลงจากดนตรีคลาสสิกและแจ็ส

การแสดงเดี่ยวทรัมเป็ต โดย ปภัสพล สุวรรณรักษ์ จัดขึ้นในวันพุธที่ 23 เมษายน พ.ศ. 2568 เวลา 16:30 น. ณ หอประชุมใหญ่ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตวังท่าพระ

โดยการแสดงเดี่ยวครั้งนี้มีทั้งหมด 5 บทเพลง ดังนี้

1. Trumpet Concerto ประพันธ์โดย Johann Baptist Neruda
2. Légende ประพันธ์โดยโดย Georges Enescu
3. Trumpet Concerto in A♭ Major ประพันธ์โดยโดย Alexander Arutiunian
4. So What ประพันธ์โดยโดย Miles Davis
5. Take Five ประพันธ์โดยโดย Paul Desmond

มหาวิทยาลัยศิลปากร ศูนย์วิทยทรัพยากร

จากการวิเคราะห์พบว่าบทเพลงแต่ละบทมีความเฉพาะตัวในด้านการใช้ เทคนิค รูปแบบทำนอง โครงสร้างจังหวะ และการตีความผู้ศึกษาสามารถสรุปสาระสำคัญที่ได้จากการการศึกษาดังนี้

5.2 อภิปรายผลการดำเนินโครงการ

5.2.1 ความหลากหลายของเทคนิคการบรรเลง

การเลือกบทเพลงจากหลากหลายยุคสมัยทำให้ผู้ศึกษาต้องปรับเปลี่ยนแนวทางการบรรเลงให้เหมาะสมกับลักษณะเฉพาะของแต่ละบทเพลง เช่น Trumpet Concerto โดย Neruda ต้องอาศัยความแม่นยำในการควบคุมเสียงในช่วงกระโดดและการเล่นโน้ตเร็ว ในขณะที่ Légende โดย Enescu เน้นการควบคุมเสียงให้นุ่มนวลและการใช้ vibrato เพื่อสื่ออารมณ์อย่างละเอียด ในเพลงแจ๊ส เช่น So What และ Take Five ผู้ศึกษาต้องเรียนรู้การควบคุมจังหวะที่ยืดหยุ่น การฟังร่วมกับวง และ

การด้นสด ซึ่งทั้งหมดนี้ส่งผลให้ผู้ศึกษาพัฒนาทักษะในหลากหลายมิติ และสามารถปรับตัวได้ดีต่อบริบทดนตรีที่แตกต่างกัน

5.2.2 การพัฒนาทักษะการควบคุมอารมณ์ผ่านเสียง

การฝึกซ้อมบทเพลงที่มีอารมณ์หลากหลาย ช่วยให้ผู้ศึกษาพัฒนาทักษะในการควบคุมไดนามิกและน้ำหนักเสียง เช่น การเน้นเสียงเบา–หนักใน Légende หรือการใช้เสียงสูงเพื่อเน้นอารมณ์ใน Arutunian Concerto ผู้ศึกษายังฝึกใช้เทคนิคการหายใจ การควบคุมริมฝีปาก และการจัดวางลมให้เหมาะกับอารมณ์ที่บทเพลงต้องการ ถ่ายทอดความรู้สึกได้ชัดเจนมากขึ้น ส่งผลให้การแสดงมีความลึกทางอารมณ์มากยิ่งขึ้น

5.2.3 การปรับตัวทางจังหวะและรูปแบบ

บทเพลงบางชิ้นมีโครงสร้างและจังหวะที่ไม่คุ้นเคย เช่น จังหวะ 5/4 ใน Take Five หรือจังหวะที่เปลี่ยนแปลงตลอดใน Légende ทำให้ผู้ศึกษาต้องปรับวิธีนับจังหวะและการวางวลีดนตรีให้สอดคล้องกับโครงสร้าง การฝึกในส่วนนี้ช่วยพัฒนาความเข้าใจในองค์ประกอบของเพลงและการตีความทางดนตรีในภาพรวม

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

5.2.4 ปัญหาและอุปสรรคที่พบระหว่างการเตรียมบทเพลง

ในช่วงแรกของการฝึกซ้อม ผู้ศึกษาพบอุปสรรคในเรื่องของการควบคุมเสียงสูง โดยเฉพาะใน Arutunian ที่มีโน้ตสูงต่อเนื่อง การเล่นท่อนเร็วใน Neruda และการรักษาความต่อเนื่องของวลีดนตรีใน Légende ล้วนเป็นความท้าทายที่ต้องใช้เวลาในการแก้ไขอย่างเป็นระบบ นอกจากนี้ยังมีความเครียดจากการซ้อมร่วมกับนักเปียโนในช่วงต้นซึ่งต้องปรับจังหวะให้ตรงกันอย่างแม่นยำ

5.2.5 การพัฒนาทักษะจากการใช้แบบฝึกหัดต่าง ๆ

ผู้ศึกษาเลือกใช้แบบฝึกหัดจาก Arban’s Complete Conservatory Method และ Technical Studies for the Cornet ของ Clarke ซึ่งมีบทฝึกหลากหลาย เช่น การควบคุมลม, การฝึกเสียงสูง, และการตัดลิ้นแบบ Triple Tongue แบบฝึกเหล่านี้ช่วยเพิ่มความมั่นใจในการควบคุมเสียงให้แม่นยำขึ้นในบทเพลงจริง และช่วยเสริมสร้างพื้นฐานทางเทคนิคที่มั่นคง

5.2.6 การพัฒนาโดยรวมจากกระบวนการฝึกซ้อม

จากการฝึกซ้อมอย่างต่อเนื่องและการวิเคราะห์บทเพลงในเชิงลึก ผู้ศึกษาสามารถพัฒนาทักษะการบรรเลงในระดับที่ดีขึ้นทั้งในด้านเทคนิค ความเข้าใจเชิงโครงสร้าง และการสื่ออารมณ์ผ่านเสียงดนตรี การทำงานร่วมกับครูผู้สอนและการอัดวิดีโอการฝึกซ้อมเพื่อตรวจสอบตนเองเป็นส่วนสำคัญที่ช่วยยกระดับคุณภาพของการแสดง และนำไปสู่ความมั่นใจเมื่อขึ้นแสดงจริงบนเวที

5.3 บทสรุปจากกระบวนการศึกษาและฝึกซ้อม

จากกระบวนการศึกษาและฝึกซ้อมการแสดงเดี่ยวในครั้งนี้ ผู้ศึกษาพบว่าการฝึกซ้อมอย่างมีวินัยและเป็นระบบ เป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อความก้าวหน้าในทักษะทางดนตรีอย่างชัดเจน ไม่เพียงแต่การเล่นให้ถูกต้องตามโน้ตเท่านั้น แต่ยังรวมถึงการควบคุมอารมณ์ การตีความบทเพลง และความสามารถในการสื่อสารทางดนตรีกับผู้ฟัง บทเพลงที่ใช้ในการแสดงประกอบด้วยทั้งดนตรีคลาสสิก เช่น Trumpet Concerto โดย Neruda, Légende โดย Enescu และ Trumpet Concerto โดย Arutunian ตลอดจนบทเพลงแจ๊สอย่าง So What และ Take Five ล้วนมีลักษณะเฉพาะที่ต้องใช้วิธีการฝึกแตกต่างกัน การฝึกในหลากหลายแนวเพลงจึงทำให้ผู้ศึกษาพัฒนาความสามารถในการปรับตัว และทำความเข้าใจกับภาษาและสำนวนทางดนตรีที่แตกต่างกันอย่างมีประสิทธิภาพ ผู้ศึกษายังได้เรียนรู้ว่าแบบฝึกหัดมาตรฐาน เช่น Arban’s Method และ Clarke’s Studies ไม่ใช่เพียงเครื่องมือในการสร้างเทคนิคพื้นฐานเท่านั้น แต่ยังสามารถนำมาปรับใช้ให้ตรงกับปัญหาที่พบในบทเพลงจริงได้โดยตรง เช่น การฝึกเสียงสูง การตัดลิ้นแบบเร็ว หรือการควบคุมลมหายใจในประโยคดนตรียาว

อีกด้านหนึ่ง การทำงานร่วมกับนักเปียโนหรือผู้ร่วมแสดงท่านอื่นทำให้ผู้ศึกษาตระหนักถึงความสำคัญของการฟังและการปรับจังหวะซึ่งกันและกันอย่างต่อเนื่อง การซ้อมร่วมกันอย่างสม่ำเสมอจึงมีส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการสร้างความพร้อมก่อนขึ้นเวที ผู้ศึกษาใช้การอัดวิดีโอและเสียงการฝึกซ้อมของตนเองเพื่อย้อนดูข้อผิดพลาด และวางแผนการปรับปรุงในแต่ละวัน ซึ่งเป็นกระบวนการที่ช่วยให้สามารถประเมินตนเองได้อย่างตรงจุด นอกจากนี้ ยังเป็นการเสริมสร้างทักษะในการสังเกตตนเองแบบมืออาชีพ ซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับนักดนตรี ในภาพรวมผู้ศึกษาได้รับการพัฒนาในหลายมิติ ไม่ว่าจะเป็นทักษะทางเทคนิค การวางแผน การบริหารเวลา การแก้ปัญหาเฉพาะหน้า รวมถึงการเตรียมความพร้อมทางจิตใจในการแสดง ซึ่งล้วนเป็นองค์ประกอบสำคัญของการเป็นนักดนตรีที่มีคุณภาพและสามารถพัฒนาตนเองได้ต่อไปในอนาคต

5.4 ข้อเสนอแนะ

5.4.1 ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ศึกษาคนอื่น

1. ควรวางแผนการฝึกซ้อมล่วงหน้าอย่างน้อย 3–6 เดือน โดยแบ่งเวลาให้เหมาะสมกับบทเพลงแต่ละประเภท
2. ควรฝึกแบบฝึกหัดทางเทคนิคควบคู่กับการฝึกบทเพลงจริง เพื่อเสริมสร้างกล้ามเนื้อและความพร้อมทางเทคนิค
3. การอัดวิดีโอขณะฝึกซ้อมจะช่วยให้สามารถประเมินตนเองและพัฒนาได้ตรงจุดมากขึ้น
4. ควรฝึกซ้อมร่วมกับเปียโนหรือนักดนตรีคนอื่นให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ เพื่อเสริมประสบการณ์และความคล่องตัวในการแสดงจริง

5.4.2 ข้อเสนอแนะสำหรับโครงการในอนาคต

1. ควรมีระบบให้คำปรึกษาจากอาจารย์นิเทศอย่างใกล้ชิดตลอดกระบวนการฝึกซ้อม โดยเฉพาะช่วงก่อนการแสดงจริง

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

2. อาจเพิ่มองค์ประกอบการแลกเปลี่ยนความรู้ เช่น เวิร์กช็อปหรือการซ้อมร่วมกันระหว่างผู้ศึกษาหลายคน เพื่อเพิ่มมุมมองและทักษะใหม่ ๆ

3. ควรจัดทำคลังโน้ตและแบบฝึกหัดเฉพาะทางสำหรับผู้เรียนทรัมเป็ตในระดับอุดมศึกษา เพื่อเป็นแนวทางในการฝึกซ้อม

บรรณานุกรม

หนังสือ

เกศกะรัต เลิศเกียรติ จงจิรจิต. (2554). **การศึกษาบทประพันธ์สำหรับทรัมเป็ตที่สำคัญ** [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต,มหาวิทยาลัยศิลปากร].

ณัชชา พันธุ์เจริญ. (2550). **ดนตรีคลาสสิกศัพท์สำคัญ**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ณัชชา พันธุ์เจริญ. (2564). **พจนานุกรมศัพท์ดุริยางค์ศิลป์** (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ณัชชา โสคติยานิรักษ์. (2547). **พจนานุกรมศัพท์ดุริยางคศิลป์**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

Arban, J. B. (1982). **Arban's complete conservatory method for trumpet**. Carl Fischer.

Arban, J. B. (2007). **Arban complete method for trumpet** (A. Vizzutti, Ed.).Encore Music Publisher

Clarke, A. (1912). **Clarke's cornet studies**. Elkhart, IN: L.B. Clarke.

Clarke, H. L. (1912). **Technical studies for the cornet**. Carl Fischer.

Levine, M. (1995). **The jazz theory book**. Sher Music.

Shneidman, J. (2000). **1001 Jazz Licks: A complete jazz vocabulary for the improvising musician**. Cherry Lane Music Company.

โน้ตดนตรีจากเว็บไซต์

Concertzender. (2021). The cool sound of Paul Desmond. https://www.concertzender.nl/the-cool-sound-of-paul-desmond-2/

Daughtrey, N. (n.d.). Biography. https://www.nathandaughtrey.com/biography

FreeSheetMusic. (n.d.). Free public domain sheet music. Retrieved April 2025, from https://www.freesheetmusic.net

International Music Score Library Project (IMSLP). (n.d.). Public domain sheet music archive. Retrieved April 2025, from https://imslp.org

Last.fm. (2012). Johann Baptist Georg Neruda biography. https://www.last.fm/music/Johann+Baptist+Georg+Neruda/+wiki

Miles Davis. (2024). Official website. https://www.milesdavis.com/

Scribd. (n.d.). Digital sheet music library. Retrieved April 2025, from https://www.scribd.com

WagnerTuba. (2024). Trumpet range. https://www.wagner-tuba.com/brass-section-overview/trumpet-introduction/trumpet-range/

บันทึกการแสดง

Balsom, A. (Performer). (2020, February 15). Neruda Trumpet Concerto – Allegro [Video]. YouTube. https://youtu.be/EY0A20C9HOY?si=8eXnmQCUjJmlSv_w

Brubeck, D. (Performer). (1961). Take Five – The Dave Brubeck Quartet Live in Belgium [Video]. YouTube. https://youtu.be/tT9Eh8wNMkw?si=2Ka-0I7I8sOQ8Eyk

Davis, M. (Performer). (1959). So What – Miles Davis Quintet [Video]. YouTube. https://youtu.be/zqNTltOGh5c?si=Cohc_F2JBXl9zdvN

Hardenberger, H. (Performer). (2009, September 12). Alexander Arutiunian Trumpet Concerto (Live) [Video]. YouTube. https://youtu.be/aR4ROStZFV0?si=krpT2S6Qzr03RsEA

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

Marsalis, W. (Performer). (2013, June 1). Georges Enescu – Légende (Live) [Video]. YouTube. https://youtu.be/dDxwbwxeNXc?si=ibYpEFtpWJUXORI1

ประวัติผู้เขียนสารนิพนธ์

ชื่อ-สกุล	ปภัสพล สุวรรณรักษ์
วัน เดือน ปีเกิด	4 กรกฎาคม 2545
ประวัติการศึกษา	โรงเรียนถนอมบุตร
	โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า
	คณะดุริยางศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ภาคผนวก

โปสเตอร์ประชาสัมพันธ์

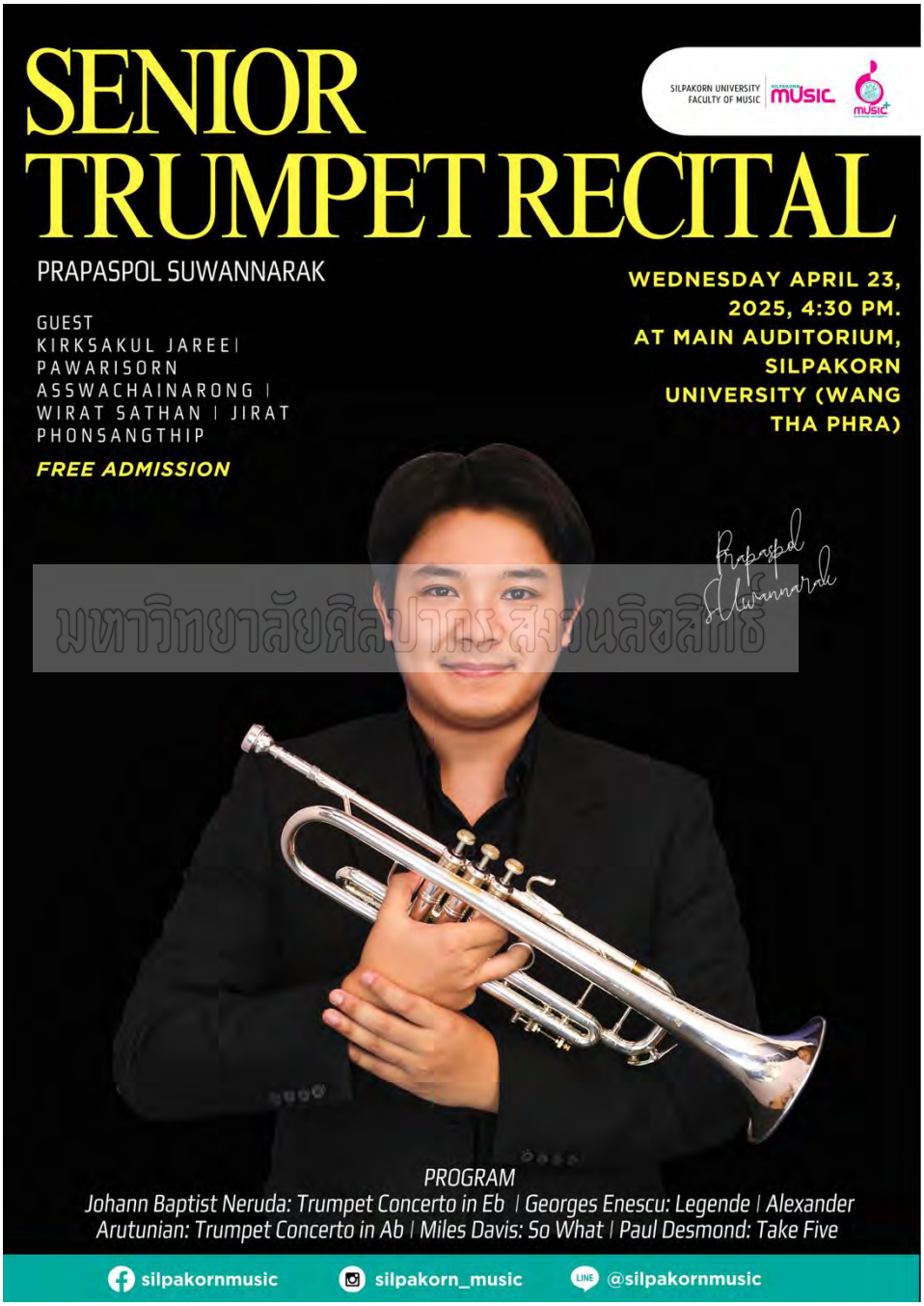

สูจิบัตร

FACULTY OF MUSIC, SILPAKORN UNIVERSITY
PRESENTS

มหาวิทยาลัยศิลปากร ศิลปศาสตร์

SENIOR TRUMPET RECITAL
BY PRAPASPOL SUWANNARAK

Wednesday April 23, 2025, - 4:30 PM.
AT MAIN AUDITORIUM,
SILPAKORN UNIVERSITY (WANG THA PHRA)

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

PROGRAMMME

Trumpet Concerto in E Flat — Johann Baptist Georg Neruda (1708-1780)

I. *Allegro*

II. Largo

III. *Vivace*

With Kerk-sakul Jaree: Piano

Légende — Georges Enescu (1881-1955)

With Kerk-sakul Jaree: Piano

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

-INTERMISSION-

Trumpet Concerto in A Flat Major — Alexander Arutunian (1920-2012)

With Kerk-sakul Jaree: Piano

So What — Miles Davis (1926-1991)

With Pawarisorn Asawachainarong : Piano

Wirat Sathan : Double Bass

Jirat Phonsangthip : Drumpet Set

Take Five — Paul Desmon (1924-1977)

With Pawarisorn Asawachainarong : Piano

Wirat Sathan : Double Bass

Jirat Phonsangthip : Drumpet Set

COMPOSER

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

Johann Baptist Georg Neruda

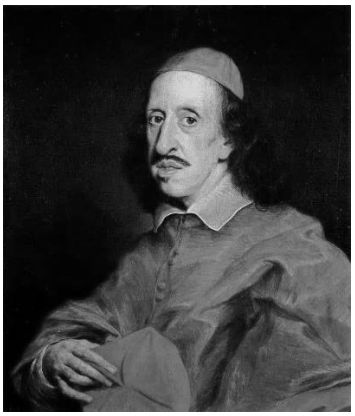

Johann Baptist Georg Neruda (ค.ศ. 1708–1780) เป็นคีตกวีและนักไวโอลินชาวโบฮีเมียนในช่วงปลายยุคบาโรกถึงต้นยุคคลาสสิก เขาเกิดในภูมิภาคโบฮีเมีย (ปัจจุบันคือสาธารณเช็ค) และเคยดำรงเป็นคีตกวีและนักไวโอลินชาวโบฮีเมียนในช่วงปลายยุคบาโรกถึงต้นยุคคลาสสิก เขาเกิดในภูมิภาคโบฮีเมีย (ปัจจุบันคือสาธารณรัฐเช็ก) และเคยดำรงตำแหน่งนักดนตรีในราชสำนักเดรสเดิน ซึ่งเป็นหนึ่งในศูนย์กลางดนตรีสำคัญของยุโรปในยุคนั้น ผลงานของเขาครอบคลุมทั้งซิมโฟนี เพลงเชมเบอร์และคอนแซร์โต หนึ่งในบทประพันธ์ที่ได้รับความนิยมมากที่สุดคือ Trumpet Concerto in E-flat major ซึ่งเชื่อว่าแต่งขึ้นในช่วงกลางคริสต์ศตวรรษที่ 18 แต่เดิมบทเพลงนี้เขียนขึ้นสำหรับเครื่องดนตรีที่เรียกว่า corno da caccia ซึ่งเป็นเครื่องทองเหลือง แต่ในปัจจุบันได้รับความนิยมในการบรรเลงด้วยเครื่องทรัมเป็ตสมัยใหม่ บทเพลง Trumpet Concerto in E-flat major ประกอบด้วยทั้งหมด 3 ท่อน โดยสะท้อนอิทธิพลของดนตรียุคคลาสสิกตอนต้น และยังคงกลิ่นอายของยุคบาโรกไว้อย่างชัดเจน

I. Allegro ท่อนแรกมีลักษณะร่าเริง สดใส และมีพลัง มีการใช้ทำนองที่ชัดเจนและจังหวะที่มั่นคง โดยให้บรรเลงเทคนิคการควบคุมเสียงและความคล่องแคล่ว

II. Largo ท่อนที่สองมีจังหวะช้า อ่อนโยน และสงบงาม โดดเด่นด้วยทำนองที่ไพเราะ บรรยากาศของเพลงแสดงให้เห็นถึงอารมณ์

III. Allegro ท่อนสุดท้ายกลับมาสู่บรรยากาศที่ร่าเริง มีชีวิตชีวาอีกครั้ง โครงสร้างเรียบง่ายแต่อัดแน่นไปด้วยพลัง โดยใช้จังหวะและลักษณะการบรรเลงที่กระฉับกระเฉง มีท่อนตอบรับระหว่างโซโล่และวงเครื่องสายอย่างชัดเจน จบลงด้วยความสดใสสมบูรณ์

Georges Enescu

Georges Enescu (ค.ศ. 1881–1955) เป็นคีตกวีนักไวโอลินและวาทยกรชาวโรมาเนีย ซึ่งได้รับการยกย่องว่าเป็นหนึ่งในศิลปินผู้ยิ่งใหญ่ที่สุดของโรมาเนียในศตวรรษที่ 20 Enescu มีพรสวรรค์ด้านดนตรีตั้งแต่เขาศึกษาดนตรีที่กรุงเวียนนาและปารีส ภายใต้การแนะนำของคีตกวีและนักประพันธ์เพลงชั้นนำในยุคนั้น เช่น Jules Massenet และ Gabriel Faure ผลงานของ Enescu มีความหลากหลาย ทั้งในด้านของการประพันธ์เทคนิคการเรียบเรียงและกลิ่นอายของดนตรีพื้นบ้านโรมาเนียที่แทรกอยู่ในบทเพลงของเขาอย่างมีเอกลักษณ์เขาไม่ได้มีเพียงบทบาทในฐานะคีตกวี แต่ยังเป็นนักไวโอลินและอาจารย์ของศิลปินระดับโลก เช่น Yehudi Menuhin Légende for Trumpet and Piano (1906) บทเพลง Legende ประพันธ์ขึ้นในปี ค.ศ. 1906 โดยได้รับมอบหมายจาก Conservatoire de Paris เพื่อใช้เป็นบทสอบสำหรับชั้นเรียนและอุทิศให้กับ Merri Franquin นักทรัมเป็ตชื่อดังของฝรั่งเศสในยุคนั้น บทเพลงนี้มีลักษณะเป็นบทเดี่ยวแบบ through-composed (ไม่มีการแบ่งท่อนอย่างชัดเจน) แต่แบ่งตามบรรยากาศทางดนตรีออกเป็นหลายตอน ซึ่งสะท้อนอารมณ์และบรรยากาศที่หลากหลาย ทั้งความสง่างาม ลึกลับ อ่อนไหว และระเบิดอารมณ์อย่างทรงพลัง Légende แสดงให้เห็นถึงความเข้าใจอย่างลึกซึ้งของ Enescu ทั้งในด้านเสียง สีสัน และความสามารถทางเทคนิค เช่น การเล่นเสียงสูง การเล่นโน้ตเบาแบบควบคุม (soft dynamics) และการเปลี่ยนอารมณ์อย่างฉับพลัน บทเพลงนี้นับเป็นผลงานชิ้นสำคัญสมัยใหม่และได้รับการบรรเลงอย่างแพร่หลายในแข่งขัน การทดสอบ และการแสดงคอนเสิร์ตทั่วโลก

มหาวิทยาลัยศิลปากร ศูนย์วิทยทรัพยากร

Alexander Arutuniant

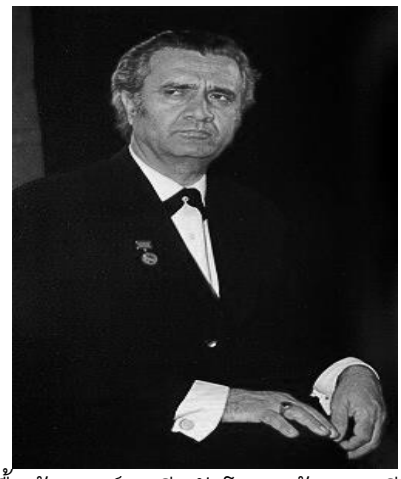

Alexander Arutunian (ค.ศ. 1920–2012) เป็นคีตกวีชาวอาร์เมเนียผู้มีชื่อเสียงระดับนานาชาติ เขาเกิดที่เมืองเยเรวาน ประเทศอาร์เมเนียและได้รับการศึกษาในด้านการประพันธ์ดนตรีจากคอนเซอร์วาทัวร์แห่งมอสโก ภายใต้การดูแลของ Vissarion Shebalin และอื่น ๆ ผลงานของ Arutunian ภายใต้การดูแลของ มีความหลากหลาย ทั้งในรูปแบบซิมโฟนี โอเปรา บทเพลงประสานเสียง และงานเดี่ยวทรัมเป็ต โดยมีจุดเด่นคือการผสมผสานระหว่างดนตรีพื้นบ้านอาร์เมเนียกับโครงสร้างดนตรีคลาสสิกตะวันตกอย่างลงตัว บทเพลง Trumpet Concerto in A-flat major ประพันธ์ขึ้นในปี ค.ศ. 1950 และเปิดตัวครั้งแรกในปี 1951 โดย Timofei Dokshizer หนึ่งในนักทรัมเป็ตระดับตำนานของสหภาพโซเวียต บทเพลงนี้นับเป็นหนึ่งในคอนแชร์โตที่ได้รับความนิยมมากที่สุดในศตวรรษที่ 20 โครงสร้างของคอนแชร์โตนี้อยู่ในรูปแบบ single-movement (หนึ่งท่อนต่อเนื่อง) แต่แบ่งออกเป็นตอนย่อยหลายช่วง ซึ่งแสดงอารมณ์หลากหลาย ทั้งความกล้าหาญ แข็งแกร่ง อ่อนไหว และเร้าอารมณ์ โดยบทเพลงนี้มีจุดเด่นคือทำนองที่ชัดเจน การเปลี่ยนอารมณ์อย่างฉับพลัน และเทคนิคของทรัมเป็ตที่หลากหลาย เช่น การเล่นเร็ว การกระโดดเสียง (interval jumps) และการควบคุมความดัง-เบาของบทเพลง

มหาวิทยาลัยศิลปากร ศรีวิชัยศิลป์

บทเพลงนี้ยังสะท้อนอิทธิพลของดนตรีพื้นบ้านอาร์เมเนียผ่านจังหวะและวลีทำนองที่มีเอกลักษณ์ พร้อมทั้งเปิดโอกาสแสดงพลังและความสามารถเชิงเทคนิคอย่างเต็มที่ ทำให้กลายเป็นบทเพลงสำคัญที่ได้รับการบรรเลงในการประกวด การแสดง และคอนเสิร์ตทั่วโลก

Miles Davis

Miles Davis (ค.ศ. 1926–1991) เป็นนักทรัมเป็ต นักประพันธ์ และหัวหน้าวงดนตรีแจ๊สชาวอเมริกันผู้ทรงอิทธิพลอย่างยิ่งต่อวงการดนตรีแจ๊สในศตวรรษที่ 20 เขาเป็นหนึ่งในศิลปินที่มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาแนวดนตรีแจ๊สในหลายยุคหลายสมัย ทั้ง bebop, cool jazz, modal jazz, และ jazz fusion Davis มีผลงานหลากหลายที่กลายเป็นจุดเปลี่ยนสำคัญในประวัติศาสตร์ดนตรี เช่น Birth of the Cool So What (1959) บทเพลง So What ประพันธ์โดย Miles Davis และบันทึกเสียงครั้งแรกในปี ค.ศ. 1959 เป็นเพลงเปิดของอัลบั้ม Kind of Blueซึ่งนับว่าเป็นหนึ่งในอัลบั้มเพลงแจ๊สที่มีอิทธิพลมากที่สุดตลอดกาล So What เป็นตัวอย่างที่โดดเด่นของ Modal Jazz (modal scales) แทนการเปลี่ยนคอร์ดซับซ้อนแบบ bebop โดยในบทเพลงนี้มีโครงสร้างเรียบง่าย ใช้เพียง 2 คอร์ดหลัก คือ D Dorianและ E♭ Dorian สลับกันอย่างสมดุล ท่อนเปิดของเพลงเริ่มด้วยการโต้ตอบกันระหว่างเปียโนและเบสในรูปแบบ “call and response” ซึ่งกลายเป็นวลีหลักของเพลงจากนั้น Miles Davis บรรเลงเดี่ยวด้วยเสียงที่เรียบ นุ่มลึก ตามด้วยโซโล่จากนักดนตรีระดับตำนานอย่าง John Coltrane (เทเนอร์แซกโซโฟน) และ Cannonball Adderley (อัลโตแซกโซโฟน) ความเรียบง่ายของโครงสร้างใน So What เปิดโอกาสให้ศิลปินแสดงอิสระในการด้นสด และแสดงให้เห็นถึงแนวคิดใหม่ของแจ๊สในยุคนั้นที่มุ่งเน้นการ “พูดน้อยแต่ได้ใจความ”ซึ่งกลายเป็นเอกลักษณ์สำคัญ ของงานในยุค modal jazz

มหาวิทยาลัยศิลปากร ศูนย์วิทยทรัพยากร

Paul Desmond

Paul Desmond (ค.ศ. 1924–1977) เป็นนักอัลโตแซกโซโฟนและนักประพันธ์เพลงชาวอเมริกัน มีชื่อเสียงจากการเป็นสมาชิกคนสำคัญของ The Dave Brubeck Quartetซึ่งเป็นหนึ่งในวงแจ๊สที่ได้รับความนิยมสูงสุด ในช่วงทศวรรษ 1950–60 Desmond มีสไตล์การบรรเลงที่ไพเราะละมุน และมีน้ำเสียงที่โดดเด่น ซึ่งช่วยสร้างความเป็นเอกลักษณ์ให้กับวง นอกจากความสามารถในการเล่นแซกโซโฟนแล้ว เขายังเป็นผู้แต่งบทเพลงแจ๊สยอดนิยมอย่าง Take Five อีกด้วย Take Five (1959) Take Five เป็นบทเพลงที่ Paul Desmond ประพันธ์ขึ้นในปี ค.ศ. 1959 และบันทึกเสียงโดย The Dave Brubeck Quartet ในอัลบั้มชื่อดัง Time Out บทเพลงนี้โดดเด่นโดยอยู่ในอัตราจังหวะ 5/4 ซึ่งถือว่าไม่ธรรมดาสำหรับเพลงแจ๊สในยุคนั้น เพลง Take Five เริ่มต้นด้วยจังหวะกลองอันเป็นเอกลักษณ์ของ Joe Morello และเบสที่หนักแน่นจาก Eugene Wright ก่อนที่ Desmond จะนำเสนอทำนองที่เรียบง่ายแต่ติดหู ด้วยเสียงแซกโซโฟนอันนุ่มนวลของเขา บทเพลงมีโครงสร้างที่ไม่ซับซ้อน แต่อาศัยการเรียบเรียงที่ชาญฉลาด การสื่ออารมณ์ที่ลุ่มลึก และประเภทเดี่ยวที่สมดุล แม้ว่าเพลงนี้จะเขียนขึ้นโดยเน้นอัตราจังหวะ 5/4 แต่ก็สามารถสร้างความนิยมได้ในวงกว้าง ทั้งในหมู่ผู้ฟังทั่วไปและนักดนตรี ส่งผลให้ Take Five กลายเป็นหนึ่งในเพลงแจ๊สที่ได้รับความนิยมมากที่สุดตลอดกาล และเป็นผลงานที่ถูกบรรเลงซ้ำมากที่สุดชิ้นหนึ่งของประวัติศาสตร์แจ๊ส

มหาวิทยาลัยศิลปากร ศิลาบูรณาลัย

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

MUSICIAN

Prapaspol Suwannarak : Trumpet

ตลอดระยะเวลาหลายปีที่ผ่านมาได้มีโอกาสร่วมแสดงในกิจกรรมดนตรีทั้งระดับประเทศและระดับนานาชาติ โดยเฉพาะในฐานะสมาชิกของวงดุริยางค์หลายวงและได้ร่วมเวทีกับศิลปินที่มีชื่อเสียงทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ ซึ่งทุกๆ ประสบการณ์เหล่านั้นล้วนมีคุณค่า และช่วยหล่อหลอมให้เติบโตในเส้นทางสายดนตรีจนถึงวันนี้ในปี พ.ศ. 2565 ได้มีโอกาสเข้าร่วมการแข่งขันระดับโลกอย่าง WAMSB World Championship โดยได้รับรางวัลเหรียญทอง จากการแสดงร่วมกับวง TUN Symphonic Band และ Surasakmontree Brass Band

นอกจากนี้ยังได้ขึ้นเวทีร่วมกับวง Thailand Philharmonic Orchestra ภายใต้การอำนวยเพลงของ Alfonso Scarano นับเป็นประสบการณ์ล้ำค่าที่ได้เรียนรู้การทำงานแบบมืออาชีพกับนักดนตรีระดับโลก

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ในปี พ.ศ. 2567 มีส่วนร่วมในกิจกรรมดนตรีอย่างต่อเนื่อง เช่น Koh Chang Music Festival กับวง Siam Sinfonietta ในชุด Magic of the Movies และ Magic of the Opera รวมถึงคอนเสิร์ตรวมศิษย์เก่า TYO ครั้งที่ 14 ในวาระเฉลิมพระเกียรติ และได้ร่วมแสดงในละครเพลงร่วมสมัย “รีบกลับเถอะครับจารย์ เดอะมิวสิคัล” โดยคณะดุริยางค์ศิลปากร อีกทั้งยังมีโอกาสแสดงในคอนเสิร์ต Symphonic Harmonies และ Melodic Fusion กับ Silpakorn University Wind Orchestra รวมไปถึงการแสดงพิเศษกับศิลปินจากมหาวิทยาลัย UW-Green Bay ประเทศสหรัฐอเมริกา โดยมี Michael Alexander เป็นผู้อำนวยการวง

ในปี พ.ศ. 2568 ได้รับเกียรติให้ร่วมแสดงในคอนเสิร์ตเฉลิมฉลองครบรอบ 25 ปีแห่งการก่อตั้ง Opera Siam ร่วมกับวง Siam Sinfonietta และได้ร่วมแสดงในโครงการ Peace Peace, So Sing the Birds ซึ่งเป็นการแสดงที่เกิดจากความร่วมมือของศิลปินไทย ญี่ปุ่นและอิตาลี โดยแสดงร่วมกับ Feroci Philharmonic Winds

Kerk-sakul Jaree : Piano

เริ่มเรียนเปียโนตอนอายุ 11 ปี ที่ Krittinan Music School จ.พระนครศรีอยุธยา และได้เข้าเรียนที่โรงเรียนดนตรีเอื้อมอารียา กับ อ.ฤทัยทิพย์ ผาสุก หลังจากนั้น เขาศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปลายหลักสูตรเตรียมอุดมดนตรี วิทยาลัยดุริยางคศิลป มหาวิทยาลัยมหิดล และสำเร็จการศึกษาระดับชั้นปริญญาตรี สาขาการแสดงเปียโน ที่วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล โดยระหว่างนั้นได้ศึกษาวิชาเปียโน จากอาจารย์เปียโนที่มีชื่อเสียง เช่น Sebastien Koch และ ดร.นภนันทิ จันทรอรทัยกุล ได้รับรางวัลเหรียญทองชนะเลิศจากการแข่งขัน Settrade Youth Competition ในปี 2555 และได้รับเชิญจากวิทยาลัยดุริยางคศิลป มหาวิทยาลัยมหิดลเพื่อแสดงเดี่ยวในบทเพลง Rachmaninoff Piano Concerto No. 2 ร่วมกับวงดุริยางค์ฟิลฮาร์โมนิกแห่งประเทศไทย (Thailand Philharmonic Orchestra) ในคอนเสิร์ต "Thai Talent plays Rachmaninoff" ปัจจุบันเป็นนักเปียโนบรรเลงประกอบมืออาชีพ (Collaborative Pianist / Accompanist) มีงานแสดงเดี่ยว และร่วมบรรเลงกับเครื่องดนตรีหลายประเภทกับศิลปินนานาชาติ และเป็นสมาชิกของวงดนตรี Tacet(i) Contemporary Ensemble ในฐานะนักเปียโนและอิเล็กทรอนิกคีย์บอร์ด โดยมีผลงานแสดงออกมาอย่างต่อเนื่องทั้งในคอนเสิร์ตและงานนิทรรศการศิลปะร่วมสมัย

มหาวิทยาลัยศิลปากร ลิขสิทธิ์

Pawarisorn Assawachainarong : Piano

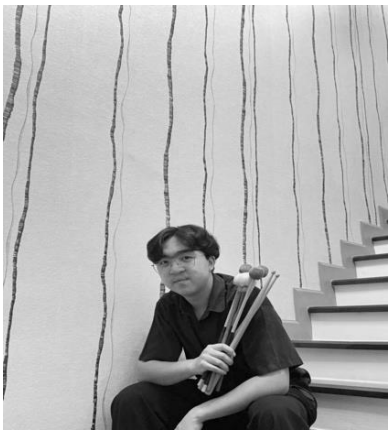

ปวริศร อัศวชัยณรงค์ (Pawarisorn Assawachainarong) เริ่มต้นสนใจในเสียงดนตรีจากการเรียนเปียโนตั้งแต่ในระดับประถมศึกษา ก่อนจะค้นพบความหลงใหลในเครื่องดนตรีประเภทเครื่องกระทบ และตัดสินใจเดินตามเส้นทางดนตรีอย่างจริงจังในช่วงมัธยมศึกษา ที่โรงเรียนเซนต์คาเบรียล โดยเข้าร่วมวงโยธวาทิตของโรงเรียน ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของประสบการณ์ในวงการดนตรีวงใหญ่ จากความมุ่งมั่นในการฝึกฝนและศึกษาดนตรีเครื่องกระทบอย่างต่อเนื่อง ทำให้เขาได้รับทุนการศึกษาเพื่อศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาการแสดงดนตรี เอกเครื่องกระทบ ณ คณะดุริยางคศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ภายใต้การดูแลของผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เผ่าพันธ์ อำนาจธรรม นักเครื่องกระทบและนักประพันธ์เพลงชาวไทยผู้มีบทบาทสำคัญในวงการดนตรี

ปวริศรมีโอกาสร่วมเวทีระดับนานาชาติ ตั้งแต่วัยมัธยมต้น โดยในปี พ.ศ. 2560 เขาได้เข้าร่วมการแข่งขัน World Music Contest ณ เมืองแกรกกราเดอ ประเทศเนเธอร์แลนด์ และคว้ารางวัลเหรียญทองในประเภท Percussion Ensemble ต่อมาในระดับมัธยมปลาย เขาได้รับคัดเลือกเป็นสมาชิกวง Thai Youth Wind (2019) ซึ่งเป็นเวทีสำคัญที่เปิดโอกาสให้เขาเติบโตด้านการแสดงดนตรี

เมื่อเข้าสู่อุดมศึกษา เขาเริ่มสนใจวงออเคสตรา และได้ผ่านการคัดเลือกเป็นสมาชิกของวงออเคสตราหลายวง อาทิ Siam Sinfonietta (2022–2024), Thai Youth Orchestra(ตั้งแต่ปี 2023), Bangkok Metropolitan Youth Orchestra (2023–2024) และ Silpakorn Summer Music School (2024) ซึ่งทั้งหมดเป็นประสบการณ์ที่หล่อหลอมให้เขาเป็นนักดนตรีที่มีความสามารถรอบด้าน

ผลงานด้านการแข่งขันของเขาในช่วงหลังยังคงโดดเด่น โดยในปี พ.ศ. 2567 เขาได้รับรางวัลเหรียญทองจาก International Virtual Contest ทั้งในประเภทเดี่ยว (Solo) และประเภท Percussion Ensemble รวมถึงรางวัลเหรียญเงินจากการแข่งขัน Valaya Alongkorn Music Competition ในประเภทเดี่ยว ปัจจุบัน ปวริศร อัศวชัยณรงค์ กำลังศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาการแสดงดนตรี เอกเครื่องกระทบ ที่มหาวิทยาลัยศิลปากร และยังคงเดินหน้าพัฒนาศักยภาพของตนในฐานะนักดนตรีมืออาชีพต่อไป

Wirat Sathan : Double Bass

วิรัตน์ สะถาน เริ่มต้นเส้นทางดนตรีในช่วงมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่โรงเรียนวัดป่าเจริญวิทยา ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นเล็กๆ แต่เต็มไปด้วยแรงบันดาลใจ ได้รับโอกาสให้ร่วมวงดนตรีหลากหลายประเภท ไม่ว่าจะเป็นวงสตริง วงดนตรีลูกทุ่ง และวงโยธวาทิตของโรงเรียน ซึ่งแต่ละวงก็มีลักษณะเฉพาะที่แตกต่างกัน ทั้งในด้านสไตล์การเล่น บทบาทของเครื่องดนตรี และวิธีการทำงานเป็นทีม สิ่งที่ทำให้เขาแตกต่างจากนักเรียนดนตรีทั่วไป คือการเปิดใจรับฟังและเข้าใจเสียงของผู้อื่น เขามองว่าดนตรีคือการสื่อสาร ซึ่งไม่จำเป็นต้องใช้คำพูด หลังจากจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา

เขาตัดสินใจเดินต่อในสายดนตรี ด้วยการศึกษาที่คณะดุริยางคศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร สาขาดนตรีแจ๊ส ดับเบิ้ลเบส ซึ่งถือเป็นหมุดหมายสำคัญของชีวิตเขา เขาได้เจอกับเพื่อนร่วมทางที่มีความฝันคล้ายกัน ได้เรียนรู้จากอาจารย์ที่เป็นทั้งนักดนตรีและศิลปินตัวจริง และได้รับการฝึกฝนอย่างเข้มข้นจนสามารถเข้าใจและปรับตัวให้เข้ากับเครื่องดนตรีได้อย่างลึกซึ้งปัจจุบัน เป็นนักดนตรีอาชีพที่มีชื่อเสียงในวงการดนตรีไทย ทั้งในแวดวงวงโยธวาทิต วงออร์เคสตรา และการแสดงดนตรีแจ๊ส พร้อมทั้งได้ร่วมงานกับศิลปินหลายท่านในวงการดนตรีทั้งในและต่างประเทศ

Jirat Phonsangthip : Drum Set

จิรัฏฐ์ พลแสงทิพย์ เกิดเมื่อวันที่ 25 พฤษภาคม พ.ศ. 2546 เติบโตมาในครอบครัวที่สนับสนุนความคิดสร้างสรรค์ และเปิดโอกาสให้เขาได้ค้นหาสิ่งที่ตนเองรักตั้งแต่อายุยังน้อย เสียงของกลองชุดคือสิ่งที่ดึงดูดใจเขามากที่สุด ตั้งแต่ยังเป็นเด็ก และนั่นเป็นจุดเริ่มต้นของความผูกพันที่ยาวนานระหว่างเขากับจังหวะ เริ่มตีกลองครั้งแรกเมื่ออายุ 7 ขวบ

เขาได้เข้าร่วมการแข่งขันดนตรีแจ๊สระดับประเทศ และได้รับรางวัลอย่างต่อเนื่อง ได้แก่ รองชนะเลิศอันดับ 1 ใน Thailand Jazz Competition (TJC) ปี 2023, เข้ารอบสุดท้ายในเวที Thailand International Jazz Conference (TIJC) ปีเดียวกัน และคว้าอันดับ 3 จาก TJC อีกครั้งในปี 2024 เหล่านี้คือบทพิสูจน์ถึงความสามารถ ความสม่ำเสมอ และการเติบโตอย่างต่อเนื่องในฐานะนักดนตรีของเขา สิ่งที่ทำให้จิรัฏฐ์โดดเด่น คือการที่เขาไม่ได้มองกลองเป็นแค่เครื่องดนตรีที่ให้จังหวะเท่านั้น แต่เป็นเสมือนภาษาหนึ่งที่เขาใช้สื่อสารความคิดและอารมณ์ของตนเอง เขาเชื่อว่าดนตรีที่ดีคือดนตรีที่ฟังแล้ว “รู้สึก” และเขาก็พยายามจะสร้างความรู้สึกนั้นในทุก ๆ ครั้งที่เขาตีไม้ลงบนหนังกลอง สำหรับจิรัฏฐ์ การเป็นนักดนตรีไม่ใช่แค่การฝึกซ้อมและการขึ้นเวที แต่คือการใช้ชีวิตอย่างมีจังหวะ เป็นการเรียนรู้ทุกวันที่ไม่เคยหยุดนิ่ง และไม่ว่าเขาจะเดินไปทางไหน เขาก็ยังเลือกที่จะฟังเสียงของหัวใจตัวเองผ่านเสียงกลองเสมอ

ขอขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านที่มอบทั้งความรู้ คำแนะนำ และแรงบันดาลใจมาโดยตลอด
ขอบคุณครอบครัวที่เป็นกำลังใจสำคัญในทุกช่วงเวลา ขอบคุณเพื่อนๆ ที่ร่วมเดินทางในเส้นทางดนตรีด้วยกัน
และขอขอบคุณผู้ชมทุกท่านที่ให้เกียรติมาร่วมรับชมการแสดงในวันนี้
ความอบอุ่นและกำลังใจจากทุกคนคือพลังสำคัญที่ทำให้ผมก้าวต่อไปบนเส้นทางนี้ด้วยความมุ่งมั่นและรักในเสียงดนตรี

มหาวิทยาลัยศิลปากร ลิขสิทธิ์